

ياش - ئۆسمۈرلەر ئۈچۈن ھېكايىلەر بىلەن

قىرىق ھەددىسى

۵

گىرافىك لايىھىلىگۈچى:
ئانار گاسىموۋ

مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى:
ئانار گاسىموۋ

ئالاقىلىشىش ئادرېسى:

yamgur5@gmail.com

ياش - ئۆسمۈرلەر ئۈچۈن ھېكايىلەر بىلەن

40 ھەدىس

40

مۇئەللىپ: پروفېسسور دوكتور م. ياشار كاندەمىر

تۈركچىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: خەدىجە

باشاق نەشرىياتى

مۇندەرىجە

6.....	كېرىش سۆزى
8.....	قۇشلار
10.....	تىكەن
12.....	پەلتۇ
14.....	ئەينەك
16.....	غاددار
18.....	جىن - ئالۋاستى
20.....	جەننەتتىكى خوشنا
23.....	چىش ئاغرىقى دورىسى
25.....	پورتىمال
28.....	زەھەر
30.....	كەمەر
32.....	ئاچچىقلىنىش
34.....	بەسلىنىش
36.....	ئالتۇنلار
38.....	ئوغرى
41.....	لوقما
43.....	پۇل
45.....	ۋاستىچى
47.....	مۆكۈ - مۆكۈلەڭ
49.....	چىدىماس

- 52..... گىلاس دەرىخى
- 54..... ئوغۇل
- 57..... ئوغلاق
- 59..... مەرىپەتلىك بالا
- 61..... سۇلياۋ قاچا
- 64..... قەلەم
- 65..... يالغانچى
- 68..... كەشتانى دەرىخى
- 71..... ئەكس سادا
- 73..... نان
- 74..... پىخسىق
- 76..... ئاياغ
- 78..... ئاپتوموبىل
- 80..... دۇمان
- 82..... كېسەك
- 85..... مېھمان
- 87..... ئوتۇنچى
- 90..... قانلىق تىغ
- 93..... ئىت
- 94..... سېرىق كالا
- 96..... مەنبە

كەرىش سۆز

مەرھابا، سۆيۈملۈك بالىلار!

ئۇلۇغ رەببىمىز بەندىلىرىنىڭ ئىككى دۇنيادا بەختلىك بولۇشىنى خالايدۇ. شۇڭا بەندىلىرىگە بەخت-سائادەت يولىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن پەيغەمبەرلەر ئەۋەتكەن. پەيغەمبەرلەر ئىنسانلارنىڭ رەھبىرى ۋە ئۇستازىدۇر. ئۇلار ئىنسانلارغا ھەم ئاللاھتائالانىڭ بۇيرۇقلىرىنى، ھەمدە دۇنيادا قانداق ياشاش كېرەكلىكىنى ئۆگەتتى. تونجى پەيغەمبەر ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن باشلاپ ئاخىرقى پەيغەمبەر مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگىچە ئەھۋال مۇشۇنداق بولغان.

پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىنىڭ ھەدىس دەپ ئاتالغانلىقىنى بىلىسەلەر، ئۇلۇغ رەببىمىزنىڭ بۇيرۇقى بولغان قۇرئانى-كەرىمنى بىزگە ئېلىپ كەلگەن پەيغەمبىرىمىز بۇ ئىلاھىي بۇيرۇقلارنى ھەدىسلەر بىلەن چۈشەندۈرگەن. سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىز بىزگە ھەم دۇنيادا ھەمدە بۇ دۇنيادىن كېيىنكى ئاخىرەت ھاياتىمىزدا بەختلىك بەندىلەردىن بولۇش ئۈچۈن نېمە قىلىشىمىز كېرەكلىكىنى ھەدىسلىرىدە ئۆگەتكەن.

ئۇلۇغ رەببىمىزنىڭ بۇيرۇقلىرىنى ياخشى چۈشىنىش، گۈزەل دىنىمىزنى تولۇق ئۆگىنىش ئۈچۈن ھەدىس-شەرىفلەرنى كۆپ ئوقۇشىمىز كېرەك. بىر قانچە يۈز يىلدىن بېرى نۇرغۇنلىغان دىنىي ئالىملىرىمىز پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىدىن قىرىق

ھەدىسلىك قوللانمىلار تەييارلاش ئارقىلىق ھەدىس-شەرىفىنى مۇسۇلمانلارنىڭ ئاسان ئۆگىنىشىگە شارائىت تەييارلىغان.

مەنمۇ سىلەر ئۈچۈن يازغان قىرىقنچى كىتابىمنىڭ پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىدىن توپلانغان بىر قىرىق ھەدىس گۈلدەستىسى بولۇشىنى ئارزۇ قىلدىم. ھېكايىلەرگە ئامراق ئىكەنلىكىڭلارنى بىلگەنلىكىم ئۈچۈن، ھەدىسلەرنى ھېكايىلەر بىلەن بىرلىكتە بەردىم. ئىنشائاللاھ، كىتابىم سىلەرگە ياراپ قالار. ئەگەر كىتابىمنى ياقىتۇرساڭلار، ماڭا دۇئا قىلىشىڭلارنى ئۈمىد قىلىمەن، قەدىرلىك بالىلىرىم.

ھۆرمەت بىلەن: م. ياشار كاندەمىر.

قۇشلار

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر ئوۋچى دەريا بويىدا تور يېيىپ ئولتۇرۇپتۇ. تورنىڭ ئىچىدىكى يەملەرگە ئالدىغان بىر توپ قۇش تورغا چۈشۈپ قاپتۇ.

ئوۋچى تورنى يىغاي دەپ كېلىشىگىلا، قۇشلار تورنى كۆتۈرگەن يېتى پىرىدە ئۇچۇشۇپ كېتىپتۇ.

قۇشلارنىڭ ھەممىسى بىرلىكتە، بىر نىيەت بىر مەقسەتتە كۈچنى يىغىپ، ئوخشاش بىر نىشانغا قاراپ، تورنىمۇ كۆتۈرۈپ ئۇچۇپ كەتكىنىگە ھەيران قالغان ئوۋچى قۇشلارنى پايلاپ مېڭىپتۇ.

يولدا ئوۋچىغا ئۇچرىغان بىر كىشى:

- بۇنچە ئالدىراش نەگە ماڭدىڭ؟ - دەپ سوراپتۇ. ئوۋچى ئۇچۇپ كەتكەن قۇشلارنى كۆرسىتىپ: شۇلارنى تۇتۇشقا ماڭغانلىقىنى ئېيتىپتىكەن، ئۇ كىشى كۈلۈپ:

- ئاللاھ ساڭا ئەقىل بەرگەي! ئاسماندا ئۇچۇپ كېتىۋاتقان قۇشلارنى تۇتمەن دەپ ئەقلىڭدىن ئاداشمىغانسەن؟! - دەپتۇ. ئوۋچى:

- شۇنداق! توردا بىر قۇش بولسا ئىدى، ئارقىسىدىن قوغلاپ تۇتالمايتتىم، ئەمما قاراپ تۇر، بۇلارنى تۇتۇۋالسىمەن. - دەپتۇ.

دېگەندەك، كەچ ۋاقتى بولۇپ قاراڭغۇ چۈشكەندە، قۇشلارنىڭ ھەر بىرى ئۆز ئوۋىسىغا كېتىشنى ئويلاپتۇ. بەزىسى تورنى ئورمانلىققا تارتىپتۇ، بەزىسى تاغقا، بەزىسى كۆلگە، يەنە بەزىسى چاتقاللىقلارغا... ھېچقايسىسى بىر-بىرىنىڭ گېپىنى ئاڭلىماپتۇ.

دە، تور بىلەن بىللە
ئاسماندىن پۈككەدە
يەرگە چۈشۈپتۇ، شۇنىڭ
بىلەن ئوۋچى كېلىپلا
ئۇلارنى تۇتۇپتۇ.

بىچارە قۇشلار
ئەگەر پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇشۇ
ھەدىسىنى بىلگەن
بولسا، بىر نىشانغا قاراپ
ئۇچقان بولسا، ئوۋچىغا
تۇتۇلۇپ قالمىغان
بولاتتى:

«بىر-بىرىڭلاردىن

ئايىرلىماڭلار، چۈنكى پادىدىن ئايىرىلىپ قالغان قوي بۆرىگە

يەم بولىدۇ.»

"فَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذِّبُّ الْقَاصِيَةَ"

رواه النسائي.

ئىكەن

بۇرۇننىڭ بۇرىنىدا بىر دۆلەتتە قورقۇنچلۇق بىر جازالاش ئۇسۇلى بار ئىكەن. جىنايەتچىلەرنى ئېچىرپ كەتكەن يولۋاسلارغا يەم قىلىپ بېرىدىكەن. خالايق يىغىلىپ، بۇ قورقۇنچلۇق مەنزىرىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرىدىكەن.

بىر كۈنى، جازالاندۇرۇلۇش نۆۋىتى خوجايىنىنىڭ يېنىدىن قاچقان بىر قۇلغا كەپتۇ. ئەتراپى تام بىلەن قورشالغان بىر مەيدان سەھنىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قۇلنى باغلاپ قويۇپ، ئون كۈن ھېچنەم يېمىگەن بىر ئاچ قورساق يولۋاسنى ئۇنىڭغا قارشى قويۇپ بېرىپتۇ. بىچارە ئادەمنىڭ يېنىغا ئۆكتەك ئېتىلىپ كەلگەن يولۋاس تۇيۇقسىز توختاپ، ئۇ ئادەمنىڭ قولىنى يالاشقا باشلاپتۇ.

خالايق ھەيرانلىق ئىچىدە قاراپ قاپتۇ. سەۋەبىنى قۇلدىن سورىغاندا، قۇل مۇنداق دەپتۇ:

- بىر چاغلاردا ئورمانلىقتا بۇ يولۋاسنى ئۇچراتقان ئىدىم. تاپىنىغا بىر ئۇچلۇق تىكەن كىرىپ كەتكەن ئىكەن. ئاغرىقتىن نالە قىلىپ تۇراتتى. مەن ئۇ تىكەننى ئېلىۋېتىپ، ئۇنى ئازاپتىن خالاس قىلىپ، دوست بولغان ئىدىم.

بۇنى ئاڭلىغان خالايق قاتتىق تەسلىنىپتۇ. قۇلنى ۋە يولۋاسنى ئازات قىپتۇ. قۇلنىڭ يېنىدا يولۋاسنىڭ خۇددى كۆندۈرۈلگەن مۈشۈكتەك كېتىۋاتقانلىقىغا ھەيرانلىق ئىچىدە قاراپ قاپتۇ.

يەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېگەن:

«مەرھەمەت قىلغۇچىغا ئاللاھمۇ مەرھەمەت قىلىدۇ. سىلەر
يەر يۈزىدىكىلەرگە مەرھەمەت قىلساڭلار، ئاسماندىكىلەرمۇ
سىلەرگە مەرھەمەت قىلىدۇ.»

"الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، اَرْحَمُوا مَنْ فِي الْاَرْضِ
يَرْحَمَكُمُ مَنْ فِي السَّمَاءِ" رواه الترمذي.

پەلئۇ

پادىچى ئەخمەت ئاكا دەرمەن كىشى ئىدى. ئۇرۇش يىللىرىدا ھەممە نەرسىسىدىن ئايرىلىپ قالغان ئىدى. ئايالى ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئوغلۇمۇ ئۆتۈپ كەتسەز يوقاپ كەتكەن ئىدى. شەھەردىكى ئىشىدىن ئايرىلىپ قالغاندىن كېيىن، بىر يېزىدا پادىچىلىق قىلىشقا باشلىغان ئىدى.

بىر كۈنى يول بويىدا قويلارنى ئوتلاتقاچ بىر كېسەل يېگىتىنى شەھەرگە ئېلىپ ماڭغان كىشىلەرنى كۆردى. ئەھۋالدىن قارىغاندا بىچارە يېگىت ئەخمەت ئاكىدىنمۇ بەك پېقىر ئىدى. قىسقا بىر چاچاننىڭ ئىچىدە تىترەپ توڭلاپ ياتاتتى. پادىچى ئەخمەت ئاكا يىللاردىن بېرى كىيىۋاتقان پەلتۇسنى سېلىپ، كېسەل يېگىتكە كىيگۈزۈپ قويدى.

كېسەل كۆرسىتىش ئۈچۈن دوختۇرخانىنىڭ كارىدورىدا قىيىنلىپ ئۇچرەت ساقلاپ تۇرىۋاتقان بىمار يېگىت تۇساتتىن بىرىنىڭ ئۆزىگە: «دادا!» دەپ ۋاقىرلاپ يۈگرەپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ ھەيران قالدى. بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىدى، كۆز ئالدىدىكى ياش بالىنى تونىيالىمىدى. ئۇنىڭغا: «دادا!» دېگەن بىلىم بىلەن مەڭدەپ تۇرۇپ قالغان ئىدى.

- كەچۈرۈڭ! ئۈستىڭىزدىكى پەلتۇنى يىللاردىن بېرى كۆرەلمىگەن دادامنىڭ پەلتۇسىغا ئوخشاتتىم. سىزنى دادام دەپ ئويلاپ قاپتىمەن. - دەپ ئەپسۇسلىدى.

بىمار يېگىت ئۇنىڭدىن دادىسىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى سورىدى. بىر ئاز پاراڭلاشقاندىن كېيىن، بۇ بالىنىڭ ئەخمەت ئاكىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىنى بىلدى. بالىغا ئۇنىڭ خاتا كۆرمىگەنلىكىنى،

بۇ پەلتۇنىڭ ھەقىقەتەن ئەخمەت ئاكنىڭ پەلتۇسى ئىكەنلىكىنى
ئېيتتى. بىمار يېڭىت كېسىلىنى كۆرسىتىپ بولغاندىن كېيىن،
يادىچى ئەخمەت ئاكنىڭ ئوغلى بىلەن بىرلىكتە يېزىغا قايتتى.
يەنەمىز ئېيتقان:

«بىر ياخشىلىققا ئون ھەسسە مۇكاپات بېرىلىدۇ.»

"إِنَّ الْحَسَنَةَ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا" رواه البخاري.

دېگەن ھەدىس - شەرىق نەقەدەر توغرا - ھە!

ئەينەك

بىر چاغلاردا بىر ۋەزىر قۇل ئاستىدىكى ئەمەلدارلىرى بىلەن بىللە بازار ئايلىنىپ، قۇل بازىرىغا كەلدى. ئەركىنلىكتىن مەھرۇم بىچارە ئىنسانلار بۇ بازاردىن سېتىلاتتى. ۋەزىر ئەسەرلەرنىڭ (قۇللارنىڭ) يېنىغا كەلدى. ئۇلارنى يېقىندىن كۆرمەكچى بولدى. ياشانغان بىر ئەسىر ۋەزىرگە:

- بېگىم، سەللىگىزنىڭ ئۈستىدە بىر داغ بار ئىكەن. - دېدى.

ۋەزىر سەللىسىنى بېشىدىن ئېلىپ قارىدى. ئەسىرنىڭ دېگىنى راست ئىدى. دېمەككى، سائەتلەردىن بېرى مۇشۇنداق يۈرگەن،

بۇنى ھەممە كىشى كۆرگەن ئىدى. ۋەزىر بەكلا خىجىل بولىدى.
ئەمەلدارلىرىغا كۆڭلى يېرىم ھالدا قاراپ مۇنداق دېدى:

- مېنىڭ بۇ ھالەتتە كۈچىدا يۈرۈشۈمگە كۆز يۇمدۇڭلار.
سەللەمدىكى داغنى كۆرگەن تۇرۇغلۇق گەپ قىلىدىڭلار. مېنىڭ
ھەقىقىي دوستۇم مۇشۇ بىچارە ئەسىر ئىكەن. ئەمما مەن ئۇنىڭ
دوستۇم ئىكەنلىكىنى بىلمەيتىمەن. دوستۇمنىڭ قۇل بولۇپ
سېتىلىشىغا رازى ئەمەسمەن. ئۇنى دەرھال سېتىۋېلىپ ئازاتلىققا
بېرىشتۈرۈڭلار!

بۇ ۋەقەنى ئۇنتۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن ۋەزىر يەىغەمبىرىمىزنىڭ
تۆۋەندىكى ھەدىسىنى ھۆسنخەتلەپ يازدۇرۇپ، قول
ئاستىدىكىلىرىگە ئەۋەتتى:

«مۆمىن مۆمىننىڭ ئەينىكىدۇر.»

"المؤمنُ مرآةُ المؤمنِ" رواه أبو داود

غاددار

بىر ياز كۈنى بالىلار دەريا بويىدا ئوينىۋاتاتتى. بالىلار ئارىسىدا غاپپار ئىسىملىك بىر بالا بار ئىدى. بۇ بالا ھايۋانلارنى قىيناشتا ئىنتايىن تاش يۈرەك، رەھىمسىز بولغاچقا بالىلار ئۇنى «غاددار» دېگەن لەقەم بىلەن چاقىراتتى. غاپپار تېخىمۇ يېڭى ۋە قىزىقارلىق بىر ئويۇن ئويناشنى خالايتتى، لېكىن باشقا بالىلار ئوينايلى دېگەن ئويۇنلاردىن ھېچبىرىنى ياراتمايتتى.

ئۆزىگە ئوخشاش ئويلايدىغان بالىدىن ئىككى ئۈچىنى بىر يەرگە ئەكېلىپ پىچىرلىشىپ، گېپىنى بىر قىلىشقاندىن كېيىن، قىزىقارلىق بىر ئويۇن تاپقانلىقىنى ئېيتتى.

باشقا بالىلار بۇ قىزىقارلىق يېڭى ئويۇننى كۆرۈشكە قىزىقتى، غاپپار ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى بۇ مەھەللىگە يېڭى كۆچۈپ كەلگەن، سۇ ئۈزۈشنى تېخى بىلمەيدىغان ئەلنىڭ يېنىغا ئاستا يېقىنلاشتى. ئاندىن بىچارە ئەلنى قولىدىن، يۈتىدىن تۇتۇپ، دەرياغا ئاتتى.

قاتتىق جىددىيلىشىپ كەتكەن ئەلى سۇدا غۇلاچ ئېتىپ ئۈزۈش ئۈچۈن بىر ئىككى قېتىم تىرىشقان بولسىمۇ، ئۈزەلمىدى. سۇدا بىر لەيلەپ، بىر چۆكۈپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ: «قۇتقۇزۇڭلار!» دەپ ۋاقىرىغانسىرى غاپپار ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى قاقھلاپ كۈلەتتى، بالىلار ئىچىدە بىرەيلەن دەرھال كىيىملىرىنى سېلىشقا باشلىدى. بۇ بالا ئىسمائىل ئىدى، جەسۇر بىر بالا بولغانلىقى ئۈچۈن غاپپارغا پەقەت ئۇ قارشى تۇرالايتتى. ئەلنى سۇغا تاشلىغاندىلا ئۇ قاتتىق قارشى چىققان ئىدى. ئۇ دەرياغا چۈشۈپ بىر ئىككى مىنۇت

ئىچىدىلا ئەلنى سۇدىن
ئېلىپ چىقتى.

باشقا بالىلار ئىسمائىلنى
تەبرىكلەشتى. ئۇ يەردىن
ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بىر كىشى
بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى
كۆرگەن ئىدى. سالاپەتلىك،
گۈزەل يۈزلۈك بۇ ئادەم
ئىسمائىلنىڭ بېشىنى سىلاپ
مۇنداق دېدى:

- يالام، سەن
پەيغەمبىرىمىز بۇيرىغان ئىشنى
قىلدىڭ. ئاللاھ سەندىن رازى
بولسۇن! پەيغەمبىرىمىز بىر
ھەدىس-شەرىقتە مۇنداق
دېگەن:

«مۇسۇلمان مۇسۇلماننىڭ قېرىندىشىدۇر. ئۇنىڭغا يامانلىق
قىلمىغىنىدەك، ئۇنى يامانلارنىڭ قولىغىمۇ تاشلاپ
بەرمەيدۇ.»

«الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُظْلَمُهُ»

رواه البخاري.

جس - ئالۋاسى

بىر سودىگەر ئىشتىن كەچ چۈشۈپ ئۆيىگە قايتىپ كېتىۋاتاتتى. كېچىدە تامنىڭ تۈۋىدە ياتماقچى بولۇپ تۇرىۋاتقان بىر قارا تەنلىك بوۋايىنى كۆردى. خەقلەر بالىلىرىمىز قورقىدۇ دەپ زەڭگى بوۋايىنى ئۆيىگە ئالمىغان ئىدى. سودىگەر ئۇنى ئۆيىگە ئاپىرىپ، ئىسسىق تاماق، پاك-پاكىز كىيىم ۋە ياتىدىغان بىر ئۆي بەردى. دەرەزىنىڭ يېنىدا ئۇخلاۋاتقان قارا بوۋاي تەڭ كېچىدە چۆچۈپ ئويغاندى. تۇلۇنئاي شولىسىدا ئىككى ئوغرى دەرەزىدىن

ئۆيگە كىرىشكە تەمىشلىۋاتاتتى. سودىگەرلىرى ئۆلتۈرۈپ، يوللىرىنى ئالماقچى ئىدى.

زەڭگى قولىنى كۆتىرىپ:

- ھوي! نېمە قىلىۋاتىسىلەر؟ - دەپ ۋاقىرىدى.

ئۇنى ئايباق كېسىم ئىچىدە كۆرگەن ئوغرىلار:

- ۋاي جان!... بۇ يەردە جىن- ئالۋاستى باركەن!.. - دەپ

بەدەر قاچتى. بىرىنىڭ پۇتى سۇنۇپ كەتتى، يەنە بىرىنىڭ

بېشى يېرىلدى. ۋاراڭ-چۇرۇڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئۆيدىكىلەر

ئويغىنىپ چىقىپ، ئوغرىلارنى تۇتۇۋالدى.

پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېگەن:

«كىشى قېرىندىشىغا ياردەم قىلسا، ئاللاھمۇ ئۇنىڭغا ياردەم

قىلىدۇ.»

"وَاللّٰهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ"

رواه مسلم.

جەننەتسىكى خوشنا

بۇرۇنقى زاماندا پادشاھلاردىن بىرسى شەھەرنى ئايلىنىشقا چىققان ئىدى. ئۆزىنى تونۇتماسلىق ئۈچۈن پۇخراچە كېيىتىپ، يېنىغا بىر خىزمەتچىسىنى بىللە ئېلىۋالغان ئىدى. خەلقنىڭ ئۆزى ھەققىدە قانداق قاراشتا ئىكەنلىكىنى بىلىشنى خالايتتى. قىش پەسلى ئىدى. قەھرىتان سوغۇق ئەتراپنى ئۇششۇتكەن ئىدى.

پادشاھ بىر مەسجىدكە قاراپ ماڭدى. ئىككى كەمبەغەل بىر بۇرجەكتە سوغۇقتا تىترەپ دۇغدىيىپ ئولتۇراتتى، ئۇلارنىڭ پاناھلىنىدىغان باشقا يېرى يوق ئىدى. ئۇلارنىڭ قانداق پاراك قىلىشىدىغانلىقىغا قىزىققان پادشاھ ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ ئولتۇردى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى چاقچاقچى بىرى سوغۇقتىن شىكايەت قىلىپ مۇنداق دېدى:

- ئەتە جەننەتكە بارغان چېغىمىزدا بىزنىڭ پادشاھنى ئۇ يەرگە كىرگىلى قويمايمەن. جەننەتنىڭ تېمىغا يېقىنلاشقانلىقىنى كۆرسەم، ئۆتۈكۈمنى سېلىپ، يېشىغا ئۆرمەن. يەنە بىرى قىزىقىپ سورىدى:

- ئۇنى نېمىشقا جەننەتكە كىرگىلى قويمايمەن؟
- ئەلۋەتتە كىرگىلى قويمايمەن. - دە، بىز بۇ يەردە سوغۇقتا تۇرۇپلا ئولتۇرساق، ئۇ ئوردىسىدا راھەتتە ئولتۇرۇدۇ. بىزنىڭ ھالىمىزدىن خەۋىرى يوق. جەننەتتە تېخى بىزگە خوشنا بولماقچىمىكەن؟! مەن مۇنداق خوشنىنى خالىمايمەن، ئاغىنە!

ئۇلار كۈلۈشتى.

پادىشاھ خىزمەتچىسىگە:

- بۇ مەسجىدنى ۋە بۇ كىشىلەرنى ئۈنۈتما! - دېدى.

ئوردىغا قايتىپ كېلىپ، مەسجىدكە ئادەملىرىنى ئەۋەتتى.

ئىككى كەمبەغەلنى ئوردىغا ئېلىپ كەلدى.

بۇ بىچارىلەر ئەمدى بېشىمىزغا قانداق كۈنلەر كېلەر دەپ

قورقۇپ غەم يەپ تۇرسا، ئۇلارنى چىرايلىق، ياسىداق بىر ئۆيگە

يەرلەشتۈردى، ئۇلارغا:

- بۇ يەردە يەپ-ئىچىپ يېتىپ، پادىشاھىمىزغا دۇئا

قىلىسىلەر. جەننەتتە ئۇنىڭ سىلەرگە خوشنا بولۇشىغا قارشى

چىقمايسىلەر! - دېيىلدى.

نېمىدىگەن ئاقكۆڭۈل پادىشاھ-ھە!

پەيغەمبىرىمىز كەمبەغەللەرگە ياردەم قىلغۇچىلارنى مۇنداق

دەپ ماختىغان:

«بىر مۆمىننى دۇنيا دەرەتلىرىدىن قۇتۇلدۇرغان كىشىنى ئاللاھ

ئاخىرەت دەرەتلىرىدىن قۇتۇلدۇرىدۇ.»

"مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ

كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ" رواه مسلم.

چىش ئاغرىقى دورىسى

بازاردىكى ئاشخانىغا پۇرۇر كىيىنگەن بىر ئاتونۇش كىشى كىرىپ كەلدى. كۈتكۈچىگە:

- بىر تەخسە گۆشلۈك پۇلۇ، خام سەي كەلتۈر! - دېدى.

بۇ كىشى ئاغرىغا بىر كاپام ئاشنى ئالا ئالمايلا:

- ۋايىجان! ئاپلا، چىشم يەنە ئاغرىشقا باشلىدى. - دەپ

ۋايىساپ كەتتى. قولىدا يوغانراق بىر سومكا كۆتۈرۈۋالغان يەنە بىر

ئاتونۇش كىشى ئۇنىڭغا يېقىنلاشتى. سومكىسىدىن بىر كىچىك

شىشنى چىقىرىپ، قولىدىكى پاختىنى شىشىدىكى دورىغا

چىلاپ:

- مانا، ماۋۇنى ئاغرىغان چىشىڭىزنىڭ ئۈستىگە سۈرتۈڭ. -

دېدى.

چىشى ئاغرىغان كىشى ئۇنىڭ دېگىنىنى قىلدى. تويۇقسىز

خۇشاللىق ئىچىدە:

- پاه، ئاجايىپ ئىش. چىشم ئەمدى پەقەتلا ئاغرىمىدى!

- دەپ توۋلىدى.

بۇنى كۆرگەن ھەممە كىشى بۇ ئاجايىپ دورىنى ئېلىشى

ئۈچۈن سومكا كۆتۈرۈۋالغان بۇ كىشىنىڭ ئەتراپىغا توپلاندى.

سومكا ئىچىدىكى شىشلەر بىر دەمدىلا تۈگىدى.

بىر سائەتتىن كېيىن چىشى ئاغرىغان كىشى بىلەن دورا

ساتقۇچى كىشى بىكەتتە ئۇچراشتى. بۇ بازاردىكى سودىسىنىڭ ياخشى

يۈرۈشكەنلىكى ئۈچۈن بىر بىرىنى تەبرىكلەشپ، بىر دەمدىن

كېيىن كېلىدىغان پويىزنى ساقلاشقا باشلىدى.

دەل بۇ چاغدا ئىككى ساقچى كېلىپ، ئۇلارنىڭ قولىغا كويۇر
سالىدى.

ساختا دورىنى ئالغانلاردىن بىرى چىش ئاغرىقى توختىمىغانلىقى
ئۈچۈن ساقچىغا ئەھۋالنى مەلۇم قىلغان ئىدى.

ساقچى باشلىقى ئۇلاردىن سورىدى:

- سىلەر قايسى دىنغا ئىشىنىسىلەر؟

ئۇلار بېشىنى يەردىن كۆتۈرمەي:

- مۇسۇلمانمىز، ئەلھەمدۇلىللاھ. - دەپ جاۋاب بەردى.

بۇنى ئاڭلىغان ساقچى باشلىقنىڭ تېخىمۇ بەك ئاچچىقى

كەلدى:

- سىلەر پەيغەمبىرىمىز ئېيتقان:

«بىزنى ئالدىغان كىشى بىزدىن ئەمەستۇر»

"مَنْ عَصَانَا فَلَيْسَ مِنَّا" رَوَاهُ مُسْلِم.

دېگەن ھەدىسنى ئاڭلىمىغانمۇ؟ - دېدى ۋە ئۇلارنى

جازالىدى.

پورتال

بىر زاماندا ناچار خۇيى بار بىر سودىگەر بازاردا كېتىۋېتىپ ئىچىدە سەككىز يۈز ئالتۇن تەڭگە بار پورتمىلىنى يۇتتۇرۇپ قويۇپتۇ. ئۇ ياق- بۇ ياقنى ئىزدىگەن بولسىمۇ، پورتمالىنى كۆرگەن بىرىنى ئۇچرىتالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر جاكارجى تېپىپ، پورتمالىنى تېپىۋېلىپ تاپشۇرۇپ بەرگۈچىگە يۈز ئالتۇن سۈيۈنچە بېرىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدۇرۇپتۇ.

يۈتۈپ كەتكەن پورتمالىنى ئىنتايىن دۇرۇست ئادەم بولغان مۇزدوز ۋەلى تېپىۋاپتۇ. ئۇنى ئىگىسى چىققۇچە بولغان ئارىلىقتا ساقلاپ قويۇپتۇ. جاكارجىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن دەرھال سودىگەرنىڭ يېنىغا كېلىپ، پورتمالىنى تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ.

سودىگەر پىخسىق، يالغانچى، ياخشىلىقنى بىلمەيدىغان بىر ئادەم ئىكەن. پۇلىسىنىڭ تېپىلغانلىقىغا ئىنتايىن خۇشال بولغان بولسىمۇ، بۇنى بەك چاندۇرماپتۇ. دەرھال قاپچۇقنى ئېچىپ، پۇلىسىنى سانسىغاندىن كېيىن:

- ۋاي ئاغىنىە! دېمىسىمۇ سەن ئالدىدىغان پۇلۇمنى ئېلىۋاپسەن.
- دەپ بىچارە مۇزدوزغا تۆھمەت چاپلاپتۇ.

سودىگەرنىڭ ياقىسىغا ئېسىلغان مۇزدوز ۋەلى:

- ماڭا قارا ئەپەندى! مەن بىر نامرات ئادەممەن. ئەمما ئوغرى ۋە ساختىپەز ئەمەسمەن. بېرىشكە ۋەدە قىلغان سۆيۈنچىنى بەرمىسەڭمۇ مەيلى، ئەمما مېنى پۇلۇمنى ئوغرىلىۋالدى دەپ جىنايەت ئارتساڭ بولمايدۇ. - دەپتۇ.

يۈزسىز سودىگەر مۇزدوزى پۇلۇمنى ئېلىۋالدى دەپ
 تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، ئۇلار دەۋالاشىپ مەھكىمىگە بېرىپتۇ.
 قازى ھەر ئىككەيلەننىڭ گېيىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن،
 سودىگەرنىڭ يالغانچىلىق قىلغانلىقىنى بىلىپتۇ. ئۇنىڭغا ئوبدان
 بىر جازا بېرىشتى ئويلاپتۇ. لېكىن ئاچچىقى كەلگەنلىكىنى
 چاندۇرماي، مەھكىمە قارارنى مۇنداق ئېلان قىپتۇ:

- سودىگەر پورتمىلىدىكى پۇلدىن يۈز ئالتۇن ئېلىۋېلىنغانلىقىنى
 ئېيتتى، مۇزدوز بولسا، پورتمالدىن ھېچنە ئالمىغانلىقىنى ئېيتتى.
 ھەر ئىككى كىشىنىڭ سۆزىگە ئىشىنىمەن. ئىككىلىسىنىڭ دېگىنى
 راست. مەلۇم بولدىكى، مۇزدوز تېپىۋالغان پورتمال باشقا بىر
 كىشىگە ئاتىتۇر. ئىككىسى چىققۇچە بولغان ئارىلىقتا مەھكىمدە
 ساقلىنىدۇ.

پەخسىق سودىگەر قىلغان قىلمىشىغا قاتتىق پۇشايمان قىلغان بولسىمۇ، ئەمما مەھكىمە قارارىنى ئۆزگەرتەلمەپتۇ.
ياخشىلىقنى بىلمەيدىغان بۇ سودىگەرنىڭ ئەھۋالى پەيغەمبىرىمىز
ئېيتقان تۆۋەندىكى ھەدىس - شەرىفىنى ئېسىمىزگە سالدۇ:
«ئىنسانلارغا تەشەككۈر ئېيتىمىغان كىشى ئاللاھقىمۇ تەشەككۈر
ئېيتمايدۇ.»

"مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ" رواه الترمذی.

زەھەر

ھۈسەيىن ئاكا شەھەردىن يېزىغا قاراپ كېتىۋاتاتتى. بازارغا ئېلىپ كىرگەن ماللىرىنىڭ ھەممىسىنى ساتالغانلىقى ئۈچۈن كۆڭلى خۇشال ئىدى.

بىر بۇلاق يېنىدا بىر ئاز دەم ئالماقچى بولدى. «ئېشەك بىر ئاز ھاردۇقنى چىقىرىۋالسۇن، مەنمۇ شۇ دەرەخنىڭ ئاستىدا بىر دەم كۆرۈمنى يۇمۇۋالاي» دەپ ئويلىدى. ئۇخلىماقچى بولۇپ ياتقان چېغىدا پۇلىسى ئېسىگە كەلدى. پۇللىرىنى بىخەتەر يەرگە قويۇشى كېرەك ئىدى. پورتمىلىنى ئېچىپ قارىدى. پۇلىسى جايىدا ئىدى. پورتمىلىنى كۆڭلىكىنىڭ ئىچىگە قويۇپ، ئۇخلاشقا باشلىدى.

ئەيسۇس، بۇ ئەسنادا دەرەخنىڭ ئۈستىدە تۇرغان بىر بۇلاڭچى ھەممىنى كۆردى. پۈتۈن ئۆمرىدە ھەمىشە باشقىلارنى قاخشىتىپ ياشىغان بۇ بۇلاڭچىنىڭ كۆزلىرى خوشلۇقتىن چاقناپ كەتتى. دەرەختىن پەسكە ئاستا چۈشتى. يانچۇقىدىن بىر قۇمۇش ۋە ئىچىدە زەھەر بار بىر قۇتا چىقاردى. زەھەرنى قۇمۇشنىڭ ئىچىگە قويدى. قاتتىق ئۇخلاۋاتقان ھۈسەيىن ئاكىنىڭ يېنىغا كەلدى. زەھەرنى ئۇنىڭ ئاغزىغا پۈدەپ كىرگۈزۈپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈپ، پۇلىسىنى ئېلىۋالماقچى بولدى.

بۇلاڭچى زەھەرنى پۈدەمەكچى بولۇپ تۇرغاندا ھۈسەيىن ئاكا تويۇقسىز ھۆتىلىپ كەتتى. بارلىق زەھەر بۇ يامان نىيەتلىك ئادەمنىڭ ئاغزىغا توشۇپ كەتتى ۋە بىر دەمىنىڭ ئىچىدە ئۆلۈپ قالدى.

پەيغەمبىرىمىز نېمىدىگەن توغرا ئېيتقان - ھە!
«زىيان سالغۇچى كىشىگە ئاللاھمۇ زىيان سالىدۇ.»
"مَنْ ضَارَّ ضَارَّ اللَّهُ بِهِ" رواه الترمذی.

كەمەر

ئەركىن ئىنتايىن كەپسىز بىر بالا ئىدى. قوپال سۆز-
ھەرىكەتلىرى، تۈگىمەس جېدەللىرى بىلەن بىر تۇققانلىرىنى
رەنجىتەتتى. ئۇنىڭ بۇ ھالىدىن ئانىسىنىڭ كۆڭلى بەكلا يېرىم
ئىدى.

- بالام، باشقىلارنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتما! سەت گەپ قىلما!
- دەپ ئەسەپتە قىلاتتى. لېكىن ھەر قېتىمدا ئۆزىنىڭكىنىلا توغرا
دەپ تۇرىۋالدىغان كەپسىز بالا:
- مېنىڭ گۇناھىم يوق. مۇنداق قىلىشقا ئاشۇلار مېنى
مەجبۇرلىدى. - دەيتتى.

بىر كۈنى ئانىسى:
- ئەگەر بۈگۈن كەچكىچە ھېچكىم بىلەن جېدەللەشمەسەڭ،
پۈكەيدىكى ئاۋۇ چىرايلىق كەمەرنى ساڭا ئېلىپ بېرىمەن. -
دېدى.

بۇنى ئاڭلىغان ئاكا-ئۈكىلىرى ئۇنىڭ بىلەن قەستەن
جېدەللىشىشكە ئۇرۇنغان بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا
نىيەت قىلغان ئەركىننىڭ ئاچچىغىنى كەلتۈرەلمىدى.
كەچتە ئانىسى ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

- بىر كەمەر ئېلىش ئۈچۈن ئۆرەڭنى تۇتۇۋالالايدىكەنەن.
بۇنى ئاددى نەرسىلەر ئۈچۈن ئەمەس، ئاللاھ بۇيرىغانلىقى ئۈچۈن
قىلىشنىڭ كېرەك، ئوغلۇم.

كاشكى، ئەركىنگە بىرەيلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
مۇنۇ ھەدىسىنى سۆزلەپ بەرگەن بولسا:

«ئۇرۇنلۇق بولغان تورۇغلۇق غەۋغا، جېدەل - ماجرا چىقارمىغان
كىشىگە جەننەتتە ساراي بېرىلىدىغانلىقىغا مەن كېپىل.»

" مَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَهُوَ مُحِقُّ بَنِي لَهُ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ "

رواه الترمذي.

ئاچچىقلىنىش

خالىد بەستلىك، كۈچلۈك بىر بالا ئىدى. ھەتتا بىر ئۇزۇن
ئورۇندۇقنىمۇ ئېگىلمەي بىر قولىدا كۆتىرىۋېتەلەيتتى.
مەكتەپتە چېلىشىپ يەگىمگەن بالا يوق ئىدى. كۆپ ۋاقىتلاردا
نۇرەددىن بىلەن چېلىشاتتى.
بىر كۈنى يەنە مەكتەپتە چېملىقتا نۇرەددىن بىلەن تۇتۇشۇپ
قالدى. چېلىشتا يېڭىلىپ قالغان نۇرەددىن سىنىپقا كىرىپ
خالىدنىڭ دەيتىرىگە قارا سۇۋاپ قويدى.

خالىدىنىڭ بۇنىڭغا قاتتىق ئاچچىقى كەلدى. دەھال ساۋاقدىشىغا ئېيتىلىپ، يۈزىگە بىر تەستەك سالدى. نۇرەددىنىنىڭ بۇرىندىن ئاققان قان ھەم كىيىمنى ھەمدە سىنىپنى پاسكىنا قىلدى.

بۇنى كۆرگەن سىنىپتىكىلەرنىڭ ھەممىسى بىئارام بولدى. مۇئەللىم خالىدىنى تەنقىد قىلغاندا ئۇنىڭغا پەيغەمبىرىمىزنىڭ ماۋۇ سۆزىنى خاتىراتتى:

«چېلىشىشتا باشقىلارنى يەڭگەن ئادەم كۈچلۈك ئادەم ئەمەس، بەلكى ئاچچىقلانغاندا ئاچچىقىغا ھاي بېرەلىگەن ئادەم كۈچلۈك ئادەمدۇر.»

"لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ"

رواه البخاري.

بەسلەش

ھەسەن بەك ياخشى بىر بالا ئىدى، ئەپسۇسكى، بىر قاتناش ۋەقەسىدە كۆزىدىن ئايرىلىپ قالغان ئىدى. لېكىن ئۆزىنى پەقەتلا تاشلىۋەتمەي، چۈشكۈنلەشمەي، باشقىلارنىڭ ياردىمىسىز مۇ ياشىيالايدىغانلىقىنى ئەمىلىيەتتە كۆرسەتكەن ئىدى. ھەتتا كۆپىنچە ۋاقىتلاردا يېزىسىدىن شەھەرگە ئۆزى يالغۇز بېرىپ كېلەتتى.

مۇشۇ يېزىدىكى مۇرتازا ئىسىملىك بىر پوچى بالا ھەسەننى مەسخىرە قىلىش ئۈچۈن:

- مەن بىلەن شەھەرگە كىرىشتە بەسلەشمەسەن، ھەسەن؟

- دېدى. ھەسەن بۇ تەكلىپنى راست دەپ ئويلاپ:

- بەسلەشمەيمەن! ئەمما مەن يېڭىۋالسام، چاپىنڭنى ماڭا

سىلىپ بېرىسەن. - دېدى.

مۇرتازا بۇ شەرتنى ئاڭلاپ قاقاھلاپ كۈلۈپ:

- مېنى يېڭەلسەڭ، چاپىتىم سېنىڭ بولسۇن! - دېدى.

ھەسەن:

- يەنە بىر شەرتىم بار: قاچان بەسلەشەنلىقىمىزنى مەن

ئېيتىمەن. - دېدى.

ھەسەننىڭ بەسلەشەنلىكىگە قىلچىلىك ئىشەنمىگەن

مۇرتازا:

- خالىغان شەرتلەرنى قويساڭ بولىدۇ. - دەپ كۈلكىسىنى

داۋاملاشتۇردى.

قاپ-قاراڭغۇ بىر كېچىدە ئورمانلىق يولىنى بويلاپ شەھەرگە كىرىشتە بەسلەشمەكچى بولدى. ھەسەنگە نىسبەتەن قاراڭغۇلۇق بىلەن يورۇقلۇقنىڭ بىر پەرقى يوق ئىدى، مېڭىپ كەتتى. لېكىن مۇرتازا ئورمانلىقتا يولدىن ئادىشىپ قالدى. ئۆيدىڭ چوقۇر يوللاردا كۆلچەكلەرگە چۈشۈپ كەتتى. دەرەخ شاخلىرى يۈز-كۆزىنى يىرتىۋەتتى. شەھەرگە ھەسەندىن يېرىم سائەت كېيىن يېتىپ كەلدى.

بىچارە مۇرتازا پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇنۇ ھەدىسىنى ئاڭلىغان بولسا ئىدى، بەلكىم بۇنداق قىلىمىغان بۇلار ئىدى:

«ئاللاھتائالا ماڭا: "كەمتەر بولۇڭلار. ھېچكىم باشقا بىرىنىڭ ئالدىدا چوڭچىلىق قىلىپ، مەغرۇرلانمىسۇن" دېدى.»

"إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ" رواه مسلم.

ئالتۇنلار

ئاینۇر چوڭچىلىق قىلىدىغان يۈچى، كىبىرى بار ھاكاۋۇر بىر قىز ئىدى. دادىسى ۋاپات بولغاندىن كېيىن تېخىمۇ ئۆيىدىن تالاغا چىقماس بولدى.

ئۆيىنىڭ ئېغىدا يالغۇز ئوينىتتى. تام خوشنىسى پېقىر بولغاچقا ئۇلارنى ياراتمايتتى، ئۇلارنىڭ كىچىك قىزى بەدرىيە بىلەن كۆرۈشۈشنىمۇ خالىمايتتى.

بىر كۈنى بەدرىيە ئاينۇرنىڭ يېنىغا يۈگرەپ كەلدى:

- دادام ئېغىر كېسەل. سەكراتتا ياتىدۇ. سىزنى: «تىزدىن يېنىمغا كەلسۇن!» دېدى. بەلكىم مۇھىم بىر گېپى بار ئوخشايدۇ. دېدى.

ئاینۇر تەتۈر قاراپ:

- بىر پېقىر كىشىنىڭ ماڭا دەيدىغان قانداق مۇھىم گېپى بار؟ ئۆيۈڭلارغا سېسىق پۇراقتىن كىرگىلى بولمايدىغۇ دەيمەن. - دېدى.

بىر قانچە مىنۇتتىن كېيىن بەدرىيە يىغلىغان پېتى يەنە يۈگرەپ كەلدى:

- دادامنىڭ سىزگە دېمەكچى بولغىنى ھەقىقەتەن مۇھىم ئىكەن. دادىڭىز ئۆلۈشتىن ئىلگىرى ئالتۇنلىرىنى بىر يەرگە كۆمۈپ قويۇپتىكەن. كۆمگەن يەرنى يالغۇز مېنىڭ داداملا بىلىدىكەن. دادام سىز چوڭ بولۇشتىن ئىلگىرى ئالتۇن توغرىسىدا گەپ قىلماستىن كېرەك ئىكەن. بىراق ھازىر دادام ۋاپات بولۇش ئالدىدا تۇرغان

بولغاچقا، سىزگە ئالتۇنلارنىڭ كۆمۈلگەن يېرىنى دەپ بەرمەيچى ئىكەن. تىز بولۇڭ! - دېدى.

بۇنى ئاڭلىغان ئاينۇر بەدرىيەنىڭ پېقىر ئۆيىگە قاراپ يۈگۈرۈشكە باشلىدى.

لېكىن كېچىكىپ قالغان ئىدى. بىچارە ئادەم جان تەسلىم قىلىپ بولغان ئىدى.

ئاينۇرنىڭ ئۆزىگە قاتتىق ئاچچىقى كەلدى. قىلغان ئىشىغا پۇشايماي قىلدى.

بۇ ھاكاۋۇر قىزنىڭ يوقىتىپ قويغىنى پەقەتلا ئالتۇنلارمىدۇ سىزچە؟

ياق! ئەگەر ئۇ بۇ خىل ھاكاۋۇرلۇقتىن ۋاز كەچمىسە، ئالتۇنلىرىدىن ئايرىلىپ قالغاندەك، جەننەتتىنمۇ ئايرىلىپ قالىدۇ. قاراڭ، پەيغەمبىرىمىز بۇ خىل ئىنسانلار ئۈچۈن نېمە دېگەن:

«قەلبىدە قىلچىلىك كىبىرى بار بولغان كىشى جەننەتكە كىرەلمەيدۇ.»

"لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ"

رواه مسلم.

ئوغرى

نۇرى ئاكا يېزىدا ياشايدىغان بىر دېھقان ئىدى. باشقىلارنىڭ ئىشىغا ئارىلاشمىغانلىقى، قۇرۇق سۆز، بىكار پاراڭلاردىن يىراق تۇرغانلىقى ئۈچۈن، بەزىلەر ئۇنى قولدىن ئىش كەلمەيدۇ دەپ قارايتتى.

ئۆزىنى ئەقىللىق دەپ ئويلايدىغانلاردىن بىرىلەن نۇرى ئاكىنىڭ ئېشىگىنى ئوغرىلىۋالدى. نۇرى ئاكا يېڭى ئېشەك ئېلىش ئۈچۈن بازارغا باردى.

بازاردا ئۇيان بۇيان كېتىۋېتىپ، ئۆزىنىڭ ئېشىگىنى كۆرۈپ قالدى.

- بۇ ئېشەك مېنىڭ. ئۆتكەن ھەپتە ئوغرى ئالغان ئىدى. - دېدى.

ئوغرى يۈزىسىز بىر ئادەم ئىدى:

- ياق، خاتالىشىۋاتىسەن. مەن بۇنى كىچىك تەخەي چېغىدىن باشلاپ بېقىپ چوڭ قىلدىم. - دېدى.

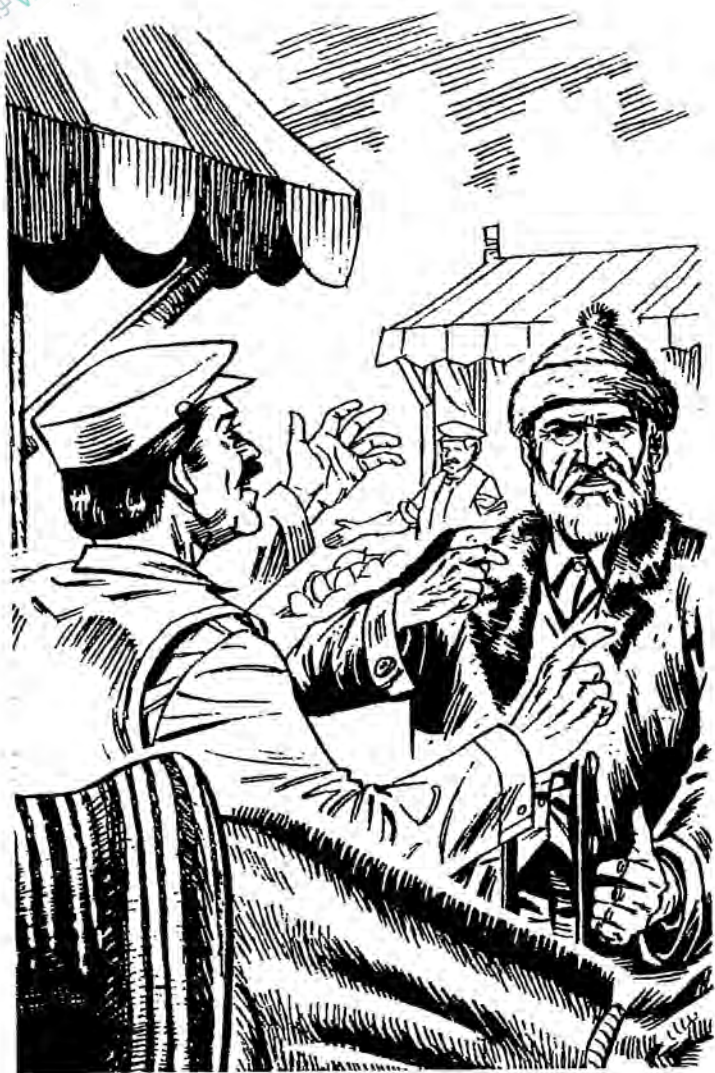
نۇرى ئاكىنىڭ كاللىسىغا بىر ئەقىل كەلدى. قولى بىلەن ئېشەكنىڭ كۆزلىرىنى تۇتۇۋېلىپ ئوغرىدىن سورىدى:

- ئېشەك سېنىڭ بولسا دەپ باقە قېنى، قايسى كۆزى كۆرمەس؟

بىر ئاز تۇرۇپ قالغان ئوغرى:

- ئوڭ كۆزى كۆرمەس. - دېدى.

نۇرى ئاكا ئېشەكنىڭ ئوڭ كۆزىنى ئاچتى:

- كۆرۈۋاتىسەن، ئۆڭ كۆزى ساق. - دېدى. ئوغرى بۇ قېتىم:

- خاتا دەپ سالدېم. سول كۆزى قارىغۇ ئىدى. - دېدى. نۇرى ئاكا:

- يەنە قاملاشتۇرالمىدىڭ. - دەپ ئېشەكنىڭ سول كۆزىنى ئاچتى.

ئەتراپقا توپلانغان خالايق ئېشەكنىڭ ھەر ئىككى كۆزىنىڭ ساق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، بۇ يالغانچى ئوغرىنى تۇتۇۋېلىپ، ساقچىغا تاپشۇرۇپ بەردى.

نۇرى ئاكا ئېشىكىگە مىنىپ يېزىسىغا قايتىپ كەلدى. كىشىلەر ئۇنىڭ ئەقىللىق ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلدى.

پەيغەمبىرىمىز ئوغرىلىق قىلغان ئادەمگە بەددۇئا قىلىپ مۇنداق دېگەن:

«ئاللاھ ئوغرىغا مەرھەمەت قىلمىغاي!»

"لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ" رواه البخاري.

لوقما

قاسم ياخشى بىر بالا ئىدى. دادىسى باي بولغاچقا خالىغان
ھەممە نەرسىگە ئىگە ئىدى. ئەپسۇس، پېقىر-يوقسۇل كىشىلەرنىڭ
ياشاش ئەھۋالى ھەققىدە بىر نەرسە بىلمەيتتى.
بىر كۈنى توپ مەيدانىغا كېتىۋاتقاندا بىر ئىت قاسمنى
قوغلاشقا باشلىدى، تار كوچىدا ئۇنىڭغا يېتىشۋالدى. بۇ پەيتتە
تاشقا پۇتلىشىپ كەتكەن قاسم يەرگە دۈم چۈشتى.

كۆزنى ئاچقان چېغىدا ئۆزى بىلەن تەڭ دېمەت بىر بالا بىلەن بىر ئايالنىڭ ئۆزىنىڭ يۈزىنى تېڭىۋاتقانلىقىنى كۆردى. مەھمەت بىلەن ئانىسى قاسىمنى ئىتتىن قۇتۇلدۇرۋالغاندىن كېيىن ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ، يۈزىدىكى زېدىلەرنى پاكىزلاپ تېڭىشقا باشلىغان ئىدى.

قاسىم ئۇلارغا رەھمەت ئېيتتى. ئۇلارنىڭ ئۆيىنىڭ قانچىلىك ئاددى-ساددا ئىكەنلىكىنى ھەيرانلىق ئىچىدە كۆردى.

ئۇ كۈنى كەچتە قاسىم ئۆز ئۆيىدە داستىخاندا راھەت بولالمىدى، يېگەن لۇقمىلار گېلىدىن ئۆتمىدى.

ئەتىسى ئانىسى تەييارلاپ بەرگەن يېمەكلىكلەرنى ئېلىپ مەھمەتنىڭ ئۆيىگە كەلدى. يېمەكلىكنى ئۇ يەردە مەھمەت بىلەن بىللە يېدى، ئۇنىڭ بىلەن يېقىن دوست بولدى.

ئاقكۆڭۈل ۋە مېھرىبان قاسىم پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇنۇ ھەدىسىگە ئۇيغۇن ئىش قىلدى:

«خوشنىسى ئاچ ھالەتتە تۇرغاندا ئۆزى توق يۈرگەن كىشى كامىل مۆمىن ئەمەس.»

"مَا آمَنَ بِي مَنْ بَاتَ شَبَعَانٌ وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ يَغْلُمُ بِهِ"

رواه ابن أبي شيبة.

پۇل

بىر رامىزان كۈنى ئىدى. ئەتھەم ئىپتارغا يېقىن نان ئېلىش ئۈچۈن ناۋايخانغا باردى. ناۋايخاننىڭ ئالدىدا ئۇزۇن ئۇچىرەت بار ئىدى. ئىپتار ۋاقتى يېقىنلاشقانسىرى ئۇچىرەتتە ساقلاۋاتقانلار سەۋىرسىزلىنىشكە باشلىدى.

ناۋاي تېخىمۇ بەك ئالدىراش ئىدى. نۆۋىتى كەلگەنلەرگە ناننى بېرىپ، پۇلنى ئېلىش ئۇنچىۋىلا ئاسانمۇ ئەمەس ئىدى. ئىپتارغا ئەزان ئوقۇلاي دەپ قالغاندا ئەتھەمگە نۆۋەت كەلدى. قاتتىق ھېرىپ كەتكەن ناۋاي ئەتھەمگە دىققەتسىزلىكتىن ئارتۇق پۇل ياندۇرۇپ بەردى.

ئەتھەم توختاپ قالدى. ناۋاينىڭ يۈزىگە ھەيرانلىق بىلەن قارىدى. ناۋاي:

- بىرەر خاتالىق بولدىمۇ بالام؟ - دەپ سورىدى. ئەتھەم:
- ياقەي. - دەپ پۇللارنى ئېلىپ، ئۆيىگە يۈگرەپ كەتتى.
ئەتھەم ئىپتار داستىخىنىدا خىيال سۈرۈپ ئولتۇراتتى.
ئۇخلاش ئۈچۈن ياتقان چېغىدا بىئاراملىقى تېخىمۇ كۈچەيدى.
كۆزگە كۆرۈنمەس بىرەيلەن خۇددى ئۇنى ھېسابقا تارتىۋاتقاندەكلا ئىدى:

- نېمىشقا ئۇنداق قىلدىڭ؟

- ھەقىقەت يوق پۇلنى نېمىشقا ئالدىڭ؟

بولغان ئەھۋالنى ئانىسىغا دېمەكچى بولدى. يۇ، لېكىن يەنە دەرھال ۋاز كەچتى. ئانىسى ئۇنى چوقۇمكى قاتتىق ئەيىبلەپ، ئاچچىقلايتتى.

كېچە چۈشە قارا باستى.
ئەتىگەن ئورنىدىن تۇرغاندىمۇ
ئىچىدىكى بىئارامچىلىقنىڭ
ئازايىغانلىقىنى ھېس قىلدى.

تامدىكى كالىندارنىڭ
ۋارىقىنى ئېچىپ ئوقۇشقا باشلىدى.
ئۇنىڭدا پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇنۇ
ھەدىسى يېزىلغان ئىدى:

«گۇناھ ئىچىڭنى تاتىلىغان ۋە
باشقىلارنىڭ بىلىشىنى سەن
خالىمايدىغان بىر ئىشتۇر.»

"الْإِثْمَ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ
وَكَرِهْتَ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ"

رواه مسلم.

ئەتھەم يۈزىنىڭ قىزارغانلىقىنى ھېس قىلدى. بۇ ھەدىسىنى
پەيغەمبىرىمىز گويا ئۇنىڭ ئۈچۈن سۆزلەۋاتقان دەكلا ئىدى. ئەتھەم
ئۇدۇل ناۋايخانغا باردى. ھەقىقىي يوق پۇلنى كەچۈرۈم سورىغان
ھالدا ناۋايغا قايتۇرۇپ بەردى.

ۋاسىيىتى

سوغۇق بىر قىش كۈنى ئىدى. ئىسا مەكتەپكە كېتىۋاتقاندا بىر نامرات بالا بىلەن ئۇچراشتى. بىچارە بالىنىڭ ئۈستىدە پەلتۇ يوق، پۇتىدىكى يىرتىق ئايىغىنىڭ ئىچىگە سۇ كىرىپ كەتكەنلىكى مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇراتتى. ئىسا قەلبىنىڭ تىترەۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. ئۆزىنىڭ ئائىلىسى بەك باي ئەمەس ئىدى، بىراق باشقىلارغا موھتاج بولماي كۈنىنى ئۆتكۈزۈپ كېلىۋاتاتتى.

نامرات بالىنىڭ كەيتىدىن ماڭدى. ئۇنىڭ ئۆزى ئوقۇيدىغان مەكتەپكە كىرىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندە ھەيران قالدى. ئىلگىرى ئۇنى كۆرگەنلىكىنى ئېسىگە ئالالمىدى. ئۇنىڭغا ياردەم قىلىش ئۈچۈن قانداق قىلسا بولىدىغانلىقى ھەققىدە ئويلىنىدى. بىرەر ئەيلىك چارە تاپالمىدى. ئۆزىنىڭ ئىككى يىلدىن بۇيان كېيىۋاتقان ئۆتۈكىنى سېلىپ بەرسە، ئۇنىڭ ئورنىغا كېيىدىغان باشقا ئايىغى يوقتى.

چۈشلۈك دەم ئېلىش ۋاقتىدا ئۇ نامرات بالىنى ئىزدەپ تاپتى. ئۇنىڭ بىلەن دوست بولۇشنى خالايدىغانلىقىنى ئېيتىپ، تىزلا يېقىن ئاداش بولدى. بۇ بالىنىڭ دادىسى بىر قانچە يىل ئىلگىرى ئۆلۈپ كەتكەن بولۇپ، ئانىسى ۋە ئىككى ئۇكىسى بىلەن بىللە ياشايتتى. بۇ مەھەللىگە يېڭى كۆچۈپ كەلگەن ئىدى. ئىسا سومكىسىدىكى يېچىنە - پىرەنىكلەرنى ئۇنىڭ بىلەن بىللە يېدى. ئىسا ئاخشام ئۆيگە كەلگەندە دادىسىغا:

- مۇئەللىم «نامراتلارغا قانداق ياردەم قىلغىلى بولىدۇ؟» دېگەن تېمىدا ماقالە يېزىپ كېلىشىمىزنى تاپشۇردى. - دېدى.

دادىسى ئۇنىڭغا
نامراتلارغا قانداق ياردەم
قىلغىلى بولىدىغانلىقى
توغرىسىدا پاراك قىلىپ
بەردى.

ئەتىسى ئىسا
مەكتەپتىن چىقىپلا
ئۇدۇل نامراتلارغا ياردەم
قىلىش ۋەقەسىگە باردى.
ۋەقەنىڭكى خوشچىراي بىر
ئادەمگە نامرات دوستىنىڭ
ئەھۋالىنى ئېيتتى.
بۇ ئاقكۆڭۈل ئادەمگە
ئىسانىڭ ھەرىكىتى بەك
يارىدى، ئۇنى قۇتلىدى.
دوستىنىڭ قەيەردە

ئولتۇرىدىغانلىقىنى بىلىپ كېلىشنى تاپىلغاچ، ئۇنىڭغا مۇنداق
دېدى:

- ساڭا ئوخشاش كىشىلەرنى ئاللاھ ۋە پەيغەمبەر ياخشى
كۆرىدۇ، چۈنكى سەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇنۇ ھەدىسىگە ئۇيغۇن
ئىش قىلدىڭ:

«ياخشى ئىشقا ۋاستىچى بولغان كىشى ياخشى ئىشنى
قىلغۇچىغا ئوخشاش ساۋابقا ئېرىشىدۇ.»

"إِنَّ الدَّالَّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ" رواه الترمذی.

مۆكۈ-مۆكۈلەڭ

ئېھسان دوستلىرى بىلەن بىللە مۆكۈ-مۆكۈلەڭ ئويۇنى ئوينىۋاتاتتى. ھەممىسى مۆكۈنۈش ئۈچۈن تارقىلىپ كەتكەندە ئۇ يول بويىدىكى يوغان كەشتانى دەرىخىنىڭ دالدىسىغا مۆكۈندى. بۇ ئەھۋالدا تاپقۇچى پەرھاتنىڭ ئۇنى تېپىۋېلىشى تەس ئىدى. دەل بۇ چاغدا يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئاق ساقاللىق ناتونۇش ئادەم كەشتانى دەرىخىنىڭ دالدىسىدا تۇرغان ئېھسانغا يېقىنلاشتى:

- ئوغلۇم، سەندىن بىر ئادىس سورا. - دېدى ناتونۇش بوۋاي.

ئېھسان جىددىيلىشىپ ئارقىسىغا داچىدى. قولىنى ئاغزىغا ئاپىرىپ «جىم تۇر!» دېگەن مەنىدە ئىشارەت قىلدى. نېمىشقا جىم تۇرۇشى كېرەكلىكىنى چۈشىنىپمىكەن بوۋاي ئېھسانغا ھەيرانلىق بىلەن قاراپ:

- نېمىشقا جىم تۇرىمەن ئوغلۇم؟ سەندىن يول سورىدىم. بىلسەڭ دەپ بەر. بىلمىسەڭ، بىلمەيمەن دە! شەھەر بالىلىرى ئەجەپ باشقىچە... دەپ غۇدۇردى.

بوۋاينىڭ دەرەخ ئارقىسىدا بىرەيلەن بىلەن سۆزلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن پەرھات بىر ئادىسنىڭ ئۇ يەرگە مۆكۈنىۋالغانلىقىنى بىلدى. ئاستا مېڭىپ دەرەخكە يېقىنلاشتى.

سەۋرى تاقىتى قالغان بوۋاي:

- ھەي ئېست! بۇ بالىلارغا پەيغەمبىرىمىز ئېيتقان:

«يول سورغۇچىغا يول كۆرسىتىپ قويۇش بىر
ياخشىلىقتۇر»

"مَنْ هَدَى زُقَا قَا كَانَ لَهُ مِثْلَ عَتَقِ رَقَبَةٍ" رواه الترمذى.

دېگەن ھەدىس ئۆگىتىلمەپتۇ. - دېگىنىچە ئارقىسىغا
قايتتى.

بۇنى ئاڭلىغان ئىھسان بەكلا خىجىل بولدى. ئويۇن
ئوينىۋاتقانلىقىنى ئۇنتۇپ، مۆكۈنگەن يېرىدىن چىقىپ، بوۋاينىڭ
يېنىغا كەلدى. ئۆزىنى ئەپۇ قىلىشنى ئۆتۈنگەندىن كېيىن، ئۇنى
بارىدىغان يېرىگىچە ئاپىرىپ قويدى.

چىدىماس

ئەنئەنىۋى بىر ياخشى بالا ئىدى. لېكىن چىدىماسلىق قىلىپ ھەممە كىشى بىلەن تالاش-تارتىش قىلىپ كۆنگەنلىكى ئۈچۈن دوستلىرى ئۇنى ياخشى كۆرمەيتتى. كۆز پەسلىنىڭ بىر كۈنى كۆلنىڭ ئەتراپىغا يىغىلغان بالىلار دېڭىز ۋە كۆل توغرىسىدا پاراڭ سېلىشتى. دېڭىزلارنىڭ تېخىمۇ چوڭقۇر، سۈيىنىڭ تېخىمۇ سوغۇق ئىكەنلىكىنى بايان قىلىشتى.

ئەنئەنىۋى بولسا باشقا چاغدىكىگە ئوخشاشلا بۇنىڭ ئەكسىچە ئىكەنلىكىنى دەپ تۇرۇۋالدى.

دوستلىرى ئۇنىڭ مىجەزىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن كۆپ تارتىشىپ يۈرمىدى. بىر دەمدىن كېيىن يىغىپ كەلگەن ئارۇڭ ۋە سىلىق تاشلارنى سۇنىڭ ئۈستىدە يورغىلىتىشقا باشلىدى. يۇمىلاق تاشلار كۆك سۇلارنىڭ ئۈستىدە كەكلىك كەبى ھەرىكەت قىلىپ بوزغۇن چاچرىتىپ چۆكۈپ كېتەتتى.

بۇ كۈنى ئويناشتا فارۇق ھەممىدىن ئۇستا ئىدى. ئۇ ئاتقان تاشلار سۇلارنىڭ ئۈستىدە تېيىلىپ ئۇزاققا كېتەتتى. فارۇققا چىدىمىغان ئەنئەنىۋى:

- قولىڭدىكى تاشلارغا قاراپ باقاي. - دېدى.

فارۇق ئالدىنى ئېچىپ، ئۇنىڭغا ئۆزى يىغقان تاشلارنى كۆرسەتتى. ئەسلىدە بۇ تاشلارنىڭ باشقا تاشلاردىن ھېچقانداق پەرقى يوق ئىدى. ئەمما چىدىماس ئەنئەنىۋى بىر باھانە تاپاتتى.

- دېيىدىمۇ، قەغەز دەك نېپىز تاشلارنى يىغىپسەن، كىمنىڭ قولىدا بۇنداق تاشلار بولسا، ئۇيدان ئوينىغىلى بولىدۇ، - دېدى.

مۇلايىم بالا قارۇق:

- ئۇنداق بولسا، سەن بۇلارنى ئال، ئەكەل قولۇڭدىكىنى، تېگىشەيلى. - دېدى.

لېكىن ئويۇن يەنە ئىگىرىكىدەك كېتىۋەردى.
بىر قاتناش ۋەقەسىدە مېيىپ بولۇپ قالغان ھەيدەر ئاقساپ
مېڭىپ ئەنۋەرنىڭ يېنىغا كەلدى:
- بۈگۈن باشقىچە كۆرۈنۈۋاتسەن ئاداش. - دېدى.
تاش ئېتىشىنى قاملاشتۇرالمىغانلىقى ئۈچۈن بىئارام بولۇپ
تۇرغان ئەنۋەر:

- بۇ ئىشقا سېنىڭ كاللاڭ ئىشلىمەيدۇ، ئاقساق! - دەپ
ۋاقتىردى.

ئەنۋەرنىڭ بۇ خىل قوپاللىقى باشقا بالىلارنىڭ نارازىلىقىنى
قوزغىدى. ھەممىسى ئۇنى ئەدەپسىز ۋە مۇتەھەم دەپ
ئەيىبلەشتى.

ئەنۋەرنىڭ بۇ قېلىقى پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ ھەدىسىگە زىت
ئەمەسمۇ؟

«دېن قېرىندىشنىڭ بىلەن تارتىشما! ئۇنى مەسخىرە قىلما!»

"لَا تُمَارِ أَخَاكَ وَلَا تُمَارِحُهُ" رواه الترمذی.

گىلاس دەرىخى

ئەلى بىلەن ئاتىشە گىلاس دەرىخىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ،
قىزىرىپ يېشقان گىلاسلىرىنى يېيىشكە باشلىدى. شاخنىڭ
ئۈچىدىكى گىلاسلىرى ئەلىگە تېخىمۇ شىرىن كۆرۈنۈپ كەتتى.
ئاتىشە:

- شاخنىڭ ئۈچى بەك ئىنچىكە، سېنى كۆتىرەلمەيدۇ. ئۇ
يەرگە قول ئۇزاتماي، مۇشۇ يەردىكىلەردىن يېگىن! - دەپ ئۇنى
ئاگاھلاندۇردى.

ئەمما ئەلنىڭ كۆزىگە شاخنىڭ ئۈچىدىكى گىلاسلىرىنى باشقىسى كۆرۈنمەيۋاتاتتى. ئائىشەنىڭ گېپىگە قۇلاق سالدى. ئىنچىكە شاخلارغا ئېسىلىشقا باشلىدى. بىر دەمدىن كېيىن ئۇ چىرايلىق گىلاس پۇتتىقى بىلەن بىللە ئۆزىنى يەردە كۆردى. دەرەخنىڭ يوغان شېخى قۇمۇرۇلۇپ يەرگە چۈشۈش بىلەن تەڭ، ئەلنىڭ پۇتىمۇ سۇنۇپ كەتكەن ئىدى. پۇتى تېگىلغان ئەلى ھەپتىلەرچە ئۆيىدە ئولتۇرۇپ، گىلاس دەرەخىگە يىراقتىن قاراشقا مەجبۇر بولدى.

ئەلنىڭ قىلغىنى ئاچكۆزلۈك بولماي نېمە؟
پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇشبۇ ھەدىسى نەقەدەر ھېكمەتلىك. ھە!
«ئىنساننىڭ ئىككى ۋادىغا لىق كەلگۈدەك ئالتۇنى بولسا، يەنە ئۇچىنچى ۋادىدىمۇ بولسەن دەپ ئارزۇ قىلىدۇ. ئۇنىڭ كۆزىنى توپراقتىن باشقا نەرسە تويغۇزالمىدۇ.»

"لَوْ كَانَ لِإِبْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ ذَهَبٍ لَأَحَبَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ ثَلَاثٌ وَلَا يَمْلَأُ قَاهُ إِلَّا التُّرَابُ" رواه الترمذي.

ئوغۇل

بىر زامانلاردا قاراقچىلار يول توسۇپ، ئىنسانلارنى بۇلاپ،
ئەسىر ئېلىپ تۇتىۋالغان ئىنسانلارنى قۇل بازىرىدا ساتىدىكەن.

بىر قېتىملىق بۇلاڭ-تالاڭدا بىر يوقسۇل بوۋاي قاراقچىلارنىڭ
قۇلىغا چۈشۈپ قاپتۇ. قاراقچىلارنىڭ باشلىقى بوۋايغا:

- ئەسىر بازىرىدا قۇل بولۇپ سېتىلىشنى خالىمىساڭ، ماڭا
يۈز ئالتۇن بەر، سېنى ئازات قىلاي، - دەپتۇ.

يوقسۇل بوۋاي ئۆيىدىكىلەرگە يازغان مەكتۇپتا:

«مېنى قۇتۇلدۇرىۋالغۇدەك پۇلىمىزنىڭ يۇقلۇقىنى بىلىمەن.
ئەمما بېشىمغا كەلگەن ئىشلارنى بىلسۇن دەپ ئەينەن ئەھۋالنى
ياردىم» دەپتۇ.

يوقسۇل بوۋاينىڭ ئاقكۆڭۈل ۋە جەسۇر بىر ئوغلى بار ئىكەن.
دادىسىنىڭ مەكتۇبىنى ئوقۇپلا دەرھال قاراقچىلارنىڭ يېنىغا
تىزلىكتە بېرىپتۇ.

- ئاكىلار! - دەپ يالۋۇرۇپتۇ، دادامنى بىكارغىلا ئازات
قىلىۋېتىڭلار دېمەيمەن. چۈنكى بۇنداق قىلمايدىغانلىقىڭلارنى
بىلىمەن. دادام قېرى، كۈچى ماغدۇرى يوق. ئۇنى ساتساڭلارمۇ
كۆپ پۇلغا ئالمايدۇ. ئۇنىڭ ئورنىغا مېنى سېتىڭلار. بۇنداق
قىلساڭلار، كۆپرەك پۇلغا ئېرىشەلەيسىلەر. - دەپتۇ.

بۇ تەكلىپ قاراقچىلارغا ياراپ كېتىپتۇ.

- بۇنى باشلىقىمىزغا يەتكۈزەيلى. - دېيىشىپتۇ.

شاپ بۇرۇت قاراقچى باشلىقى بۇنى ئاڭلاپ قۇلىقىغا ئىشەنمەيلا
قاپتۇ، بوۋاينىڭ ئوغلىغا ھەيرانلىق بىلەن قاراپ:

- ياھا! دۇنيادا بۇنداق مەرت بالىلارمۇ باركەن - دە! بۇنداق يىگىتلەرگە چېتىمىز پىدا بولسۇن. ئادەملەر تېخى ئۆلۈپ كەتكەنى يوق. داداڭنى سەن ئۈچۈن ئازات قىلىۋەتتىم. ماڭ، كەت! - دەپتۇ.

يوقسۇل بوۋاي بىلەن پىداكار ئوغلى خۇشال ھالدا ئۆيىگە قايتىپتۇ.

بۇ ھېكايە بىزگە پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇنۇ ھەدىسىنى ئەسلىتىدۇ:

«بىر بالا دادىسىنىڭ ھەققىنى تۆلىپەلمەيدۇ. ئەگەر دادىسى قۇل بولسا، ئۇنى سېتىۋېلىپ ئازاد قىلسا، ئاندىن ھەققىنى تۆلىگەن بولىدۇ.»

"لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدًا إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَسْتَرِيهٖ

فِيْعَتَقَهُ" رواه مسلم.

ئوغلاق

نەجىپ ئوغلاقلارنى بەك ياخشى كۆرەتتى. دادىسى ئۇنىڭغا سوغا قىلغان ئوغلاقنى يازدا بېقىپ چوڭ قىلدى. بۇ ئوماق ئوغلاق نەجىپنىڭ كەينىگە ئەگىشىپلا يۈرەتتى، قېلىقلىرى كىشىنىڭ ئامراقلىقىنى كەلتۈرەتتى.

دادىسى نەجىپكە ھەمىشە:

- ئىشىكىنى ھەرگىز ئوچۇق قويما! بولمىسا ئوغلاق ئۆيىنىڭ ئىچىگە كىرىپ، نەرسە-كېرەكلىرىمىزنى بۇزىۋېتىدۇ. - دەپ جېكىلەيتتى.

بىر كۈنى نەجىپ توپىنى ئېلىش ئۈچۈن يۈگرەپ ئۆيگە كىردى. دادىسىنىڭ سۆزى ئېسىگە كەلدى، ئەمما ئۆيدىن تىزلا چىقىمەنغۇ دەپ ئويلاپ ئىشىكىنى ئەتمىدى. ئۇنىڭ يۈگۈرگەنلىكىنى كۆرگەن ئوغلاقنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ ئۆيگە بىللە كىرگەنلىكىگە دىققەت قىلمىدى.

ئوغلاق چىرايلىق كۆك كۆزلىرى بىلەن نەجىپنىڭ نەگە كەتكەنلىكىگە سىنىچلاپ قاراپ، مېھمانخانا ئۆيدىكى چوڭ ئەينەككە يېقىنلاشتى. كۆز ئالدىدا ئۆزىگە ئوخشاش بىر ئوغلاقنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا قاراپ ماڭدى. بۇ ئەدەپسىز ھايۋاننىڭ تەپ تارتماستىن ئۆزىگە قاراپ كېلىۋاتقانلىقىغا چىدىماي، ئۇنىڭغا ھەددىنى بىلدۈرۈپ قويماقچى بولدى، پۈتۈن كۈچى بىلەن ئۇنىڭغا ئېتىلدى.

«چۈڭگىندە!» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ چوڭ ئەينەك پارام-پارچە بولدى.

نەجىپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىككى ياش ساھابىسى ئابدۇللاھ
ئىبنى ئۆمەر بىلەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئامرغا باشقا باشقا چاغلاردا:

«داداڭنى سۆزىنى ئاڭلا!»

"أَطْعُ أَبَاكَ" رواه أحمد.

دەپ بۇيرىغانلىقىنى بىلگەن بولسا ئىدى، دادىسىنىڭ
سۆزىدىن چىقمىغان بولاتتى.

مەرىپەتلىك بالا

ئۈچ ئايال قولىدا سېۋىتىنى كۆتۈرگىنىچە بازاردىن كېلىۋاتاتتى.
بىردەم ئارام ئېلىش ئۈچۈن يول بويىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇشتى.
بالىلىرى ھەققىدە ياراڭ سېلىشقا باشلىدى.
بىرىنچى ئايال ئوغلىنىڭ پەقەت جىم تۇرمايدىغانلىقىنى،
قولىنىڭ ئۈستىدە ماڭالايدىغانلىقىنى ئېيتتى.
ئىككىنچى ئايال بۇلىۋىلدەك ئاۋازى بار ئوغلى ئېيتقان ناخىشلارغا
ھەممە كىشىنىڭ ئامراق ئىكەنلىكىنى ئېيتتى.
ئۈچىنچى ئايال ئۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاپلا ئولتۇردى. نېمىشقا
گەپ قىلمايدىغانلىقىنى سورىغاندا:
- مېنىڭ بالامنىڭ سۆزلىگۈدەك مەرىپىتى يوق. - دېدى.

بۇ پاراڭلارنى ئاڭلاپ قالغان بىر بوۋاي ئاياللارنىڭ كەينىدىن ماڭدى.

كوچىنىڭ بېشىغا كەلگەندە ئاياللار سېۋەتلىرىنى يەردە قويۇپ، ھارغان قولى، ئاغرىغان بېلىنى ئوڭشاشقا باشلىدى. ئۇلارنى كۆرگەن بالىلىرى يۈگرەپ ئانىسىنىڭ يېنىغا كەلدى. بىرىنچى ئايالنىڭ ئوغلى موللاق ئېتىپ قولىنىڭ ئۈستىدە ماڭدى.

ئىككىنچى ئايالنىڭ ئوغلى بىر تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرۇپ، ئانىسى ئامراق ناخىشلاردىن بىرنى ئېيتىشقا باشلىدى. باشقا ئاياللار ئۇنى زوق-شوخ بىلەن ئالقىشلىدى. ئۈچىنچى ئايالنىڭ ئوغلى بولسا:

- ئانا، ساڭا ياردەملىشى. - دەپ سېۋەتنى قولىغا ئالدى. ئاياللار ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بوۋايدىن بالىلىرىنىڭ مەرىپىتىنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى سورىدى. بوۋاي:

- مەن مەرىپەتلىك بىر بالا كۆردۈم. ئۇ بالا ئانىسىغا ياردەم قىلىشقا بۈگۈرگەن بالا شۇ. ئۇ بالا پەيغەمبىرىمىزنىڭ:

«ھەممەيلەنگە ئانىسىنىڭ خىزمىتىنى قىلىشنى تەۋسىيە قىلىمەن»

"أَوْصِيْ اِمْرًا بِأَمْرِ" رواه ابن ماجه.

دېگەن ھەدىسكە ئۇيغۇن ئىش قىلدى. - دېدى.

سۇلياۋ قاچا

ياغاچچى بوۋاي قېرىپ ماغدۇرىدىن كەتكەن ئىدى. كۆزى تۈرلىشىپ، پۇت-قولى تىترەيدىغان بولۇپ قالغان ئىدى. قوشۇقنى چىڭ تۇتالمايدىغان بولۇپ قالغاچقا تاماقنى داستىخانغا تۆكۈپ سالاتتى.

ئۇغلى بىلەن كېلىنى ئۇنىڭغا دىققەت قىلىمىدىڭ دەپ ئاچچىقلايتتى، تاماقنى چېچىپ يېيىشى، كىيىملىرىگە يوقتۇرۇشى ئۇلارنى بىئارام قىلاتتى. ئاخىرى بوۋاي بىلەن بىللە تاماق يېمەيدىغان بولدى. ئۆزى ئۈستەلدە ئولتۇرۇپ، بوۋايعا يەرگە داستىخان سېلىپ بېرىشتى.

كىچىك نەۋرىسى ھەسەن بوۋىسىغا ئىچ ئاغرىتاتتى. تاماق يېگەندە ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، تۆكمەي يېيىشىگە ياردەملىشەتتى.

بىر كۈنى بوۋاي كۆزى ياش يۇقى ھالدا ئۈستەلدە ئولتۇرغانلارغا قاراپ تۇرغاندا قولىدىكى تاماق قاچىسى يەرگە چۈشۈپ سۇنۇپ كەتتى. ئۇغلى بىلەن كېلىننىڭ بۇنىڭغا قاتتىق ئاچچىغى كەلدى. بوۋاينىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتىدىغان گەپلەرنى قىلدى. تاماقنى چىنە قاچىدا ئەمەس، سۇلياۋ قاچىدا بېرىشكە باشلىدى.

بىر كۈنى ياغاچچى بوۋاينىڭ ئۇغلى ئايالىغا مېۋىلەرنى سۇلياۋ قاچىغا قويماسلىقىنى ئېيتقاندا:

- بۇ قاچىلارنى ئەخلەت قۇتىسىغا تاشلىۋەت! - دېدى.
ھەسەن سۇلياۋ قاچىلاردىن ئىككىسىنى ئېلىپ قېلىپ:

- ئانا، بۇلارنى تاشلىۋەتمە! كېيىن لازىم بولىدۇ. - دېدى.

دادىسى قىزىقىپ سورىدى:

- بالام، ئۇلارنى قانداق قىلسەن؟

ھەسەن مۇنداق دېدى:

- سىلەر قېرىغاندا مەن بۇ قاچىلاردا سىلەرگە تاماق

بېرىمەن.

ھەسەننىڭ ئانىسى بىلەن دادىسى بوۋايغا قىلغان

مۇئامىلىسىدىن قاتتىق خىجىل بولدى. بوۋاي بىلەن بىر داستىخانغا

ئولتۇردى.

ياغاچچى بوۋاينىڭ ئوغلى بىلەن كېلىنى ئىنساننى جەننەتكە

ئېلىپ بارىدىغان ئەڭ ياخشى ئەمەلنىڭ ئاتا-ئانىغا ياخشىلىق

قىلىش ئىكەنلىكىنى بىلگەن بولسا ئىدى، بەلكىم بۇنداق مۇئامىلە قىلىنغان بولاتتى.

يەنىمىز مۇنداق دېگەن:

«ئاتا-ئانىنى مەمنۇن قىلغاندا ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشكىلى بولىدۇ. ئاتا-ئانىنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈگەندە، ئاللاھنىڭ غەزەپ-نەپرەتى كېلىدۇ.»

"رَضِيَ الرَّبُّ فِي رَضَى الْوَالِدِ وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ"

رواه الترمذی.

قەلەم

جامال بىر پېقىر ياغاچچىنىڭ ئوغلى ئىدى. بىر سىياھ قەلىمىنى يۇتۇرۇپ قويغانلىقى ئۈچۈن يول بويىدا ئولتۇرۇپ يىغلاشقا باشلىدى.

يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان سالاپەتلىك بىر ئادەم جامالنىڭ نېمىشقا يىغلاۋاتقانلىقىنى سورىغاندىن كېيىن يانچۇقىدىن بىر قەلەم چىقىرىپ:

- يۇتۇرۇپ قويغان قەلىمنىڭ مۇشۇمۇ؟ - دەپ سورىدى.

جامال يىغىدىن توختاشقا تىرىشىپ:

- ياق، مېنىڭ قەلىمىم بۇنچىلىك چىرايلىق ئەمەس ئىدى.

- دېدى.

بۇ ئادەمگە جامالنىڭ راستچىل سەممىيلىكى ياراپ قالغان

ئىدى.

- ئۇنداق بولسا راستچىللىقنىڭ ئۈچۈن مەن بۇ قەلەمنى ساڭا

سوغا قىلاي. ئۆتۈنۈپ قالاي، سوغامنى قوبۇل قىلغىن. - دەپ

قەلەمنى ئۇنىڭغا بەردى.

پەيغەمبىرىمىز راستچىل سەممىي كىشىلەرگە ئاللاھ بېرىدىغان

ئەجىرىنى مۇنداق بايان قىلغان:

«راستچىللىق كىشىنى ياخشىلىققا، ياخشىلىق بولسا جەننەتكە

ئېلىپ بارىدۇ.»

"إِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ"

رواه البخاري.

يالغانچى

ئۇ كۈنى مەھكىمدە بىر ئايال بىلەن بىر ئەرنىڭ دەۋاسى بار ئىدى. قازى ئورتىغا كېلىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن سوراق باشلاندى. سۆزلەش نۆۋىتى ئاۋۋال ئايال كىشىگە بېرىلدى.

ئايال يېنىدىكى ئاۋاق ئادەمنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

- ماۋۇ ئادەم ماڭا پوخۇرلۇق قىلدى، ئىپپەت-نۇمۇسۇمغا تەگدى. دەۋاچىمەن. - دەپ يىغلاشقا باشلىدى.

ئاۋاق ئادەم ئۆزىنى ئاقلاندى:

- يالغان گەپ قىلىۋاتىدۇ، قازاخۇنۇم! مەن ئۆزۈم ساتقان قويلارنىڭ پۇلىسىنى ساناپ تۇرسام، بۇ ئايال يېنىمغا كېلىپ پۇل بېرىشىمنى تەلەپ قىلدى. ئەگەر پۇل بەرمىسەم، مېنى قىيىن ئەھۋالدا قويۇپ قويىدىغانلىقىنى ئېيتىپ تەھدىت سالىدى. دېگىنىنى قىلمىغانلىقىمنى كۆرۈپ، ۋاقىراپ-چاقىراشقا باشلىدى. قازى ئۇلارنىڭ سۆز-ھەرىكەتلىرىگە قاراپ كىمنىڭ راست، كىمنىڭ يالغان ئىكەنلىكىنى بىلىپ بولدى. بىراق بۇنى چاندۇرمىدى.

ئادەمگە:

- بىچارە ئايالغا ھەم باسقۇنچىلىق قىيسەن، ھەمدە ئۇنداق قىلىمىدىم دەپ يالغانچىلىق قىلىۋاتىسەن. دەرھال يانچۇقىڭدىكى پۇللارنى ئۇنىڭغا بەر! بولمىسا سېتى زىندانغا تاشلايمەن. - دەپ توۋلىدى.

قازىنىڭ بۇ گېپىگە ھەممەيلەن ھەيران قالدى.

پۇلنى خۇسالىق بىلەن ئالغان ئايال قازىغا دۇئا قىلىپ چىقىپ
 كەتتى. قازى ئاۋاق ئادەمگە قاراپ:
 - ئۇ ئايالنىڭ كەينىدىن تىز قوغلاپ بېرىپ، قولىدىكى
 پۇللارنى ئېلىپ كەل! - دېدى.
 تېمە قىلارنى بىلمەي قالغان ئادەم پۇلنى يېڭىدىن قولىغا
 ئېلىش ئۈمىدى بىلەن سىرتقا قاراپ يۈگۈردى.
 بىر ئازدىن كېيىن ئىككىلىسى تەكرار مەھكىمىگە ئېلىپ
 كېلىندى. ئادەم ئۇيان-بۇيان بېقىنىنى تۇتۇپ ۋايىجانلاپ تۇراتتى،

تاتىلانغان يۈزىدىن قان ئېقىپ تۇراتتى. سۆزلەش ئۈۋىتى يەنە
ئاۋۋال ئايال كىشىگە بېرىلدى.

ئايال غەزەپلەنگەن ھالدا:

- قازاخۇنۇم! بۇ زومىگەر ئادەم ئەمدى سىز ماڭا بەرگەن
پۇللارنى قولۇمدىن تارتىۋالماقچى بولدى. - دېدى.

قازى:

- قانداق، تارتىۋالدىمۇ پۇللارنى؟ - دەپ سورىدى. ئايال
چىشىنى چىقىرىپ ھىجايغان ھالدا:

- مەن بۇ لەقۋاغا پۇلنى تارتقۇزۇپ قۇياتتىممۇ؟ - دېيىشى
بىلەن قازى ئۇنىڭغا ۋاقىرىدى:

- ھو يۈزى قېلىن داپشاق! ئىپپەتلىك بىرىدەك كۆرۈنۈپ،
بۇ ئادەمنىڭ ساڭا باسقۇنچىلىق قىلغانلىقىنى ئېيتتىڭ. راست
ئۇنداق بولسا، ناھەق ئالغان پۇلنى قوغدىغاندىن بەكرەك
ئىپپەت-نۇمۇسۇڭنى قوغداشقا تىرىشساڭ بولماسمىدى؟! دەرھال
بۇ ئادەمنىڭ پۇلىنى قايتۇرۇپ بەر!!!

قازى يالغانچى ئايالنى جازالاشتىن ئىلگىرى ئۇنىڭغا
پەيغەمبىرىمىزنىڭ شۇ ھەدىس-شەرىفىنى خاتىرلاتتى:

«يالغانچىلىق ئەخلاقسىزلىقتۇر. ئەخلاقسىزلىق كىشىنى
جەھەننەمگە ئېلىپ بارىدۇ.»

«إِيَّاكُمْ وَ الْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَ إِنَّ
الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ» رواه مسلم.

كەشتانى دەرىخى

ھۈسەيىن ئاكا قولى بىلەن جاۋابكارنى ئىشارەت قىلىپ
تۇرۇپ:

- سوتچى ئەپەندىم! مەن ئۆتكەن يىلى يىراققا بارىدىغان
چېغىمدا بۇ ئادەمگە ئالماس كۆزلۈك بىر ئۈزۈكۈمنى ئامانەت قويۇپ
قويغان ئىدىم. ئەمدى ئۈزۈكۈمنى قايتۇرۇپ بەر دېسەم، بەرمىدى.
- دېدى.

سوتچى جاۋابكار كاھىيادىن سورىدى:
- بۇ كىشىنىڭ ئۈزۈكىنى نېمىشقا بەرمەيسەن؟
كاھيا:

- يالغان گەپ قىلىۋاتىدۇ بۇ ئادەم. ماڭا ئۈزۈك بەرمىدى
ئۇ. - دېدى.

سوتچى ھۈسەيىن ئاكىدىن سورىدى:
- ئۈزۈكىنى بۇ ئادەمگە بەرگەنلىكىڭنى كۆرگەن گۇۋاچى
بارمۇ؟

- يوق، - دېدى ھۈسەيىن ئاكا. بىر كەشتانى دەرىخىنىڭ
ئاستىدا ئۈزۈكىنى ئۇنىڭغا بەرگەن چېغىمدا يېنىمىزدا ھېچكىم
يوقتى.

بۇنى ئاڭلىغان سوتچى ھۈسەيىن ئاكاغا:
- تىز ئۇ يەرگە بېرىپ، ماڭا شۇ كەشتانى دەرىخىدىن بىر
تال شاخ ئېلىپ كەل! - دېدى.
كاھياغىمۇ مەھكىمدە ساقلاپ تۇرۇشنى ئېيتتى.

بىر دەمدىن كېيىن سوتچى كاھىياغا قاراپ:
- بۇ ھۈسەيىن نەدە قالدى؟ قاراپ باققىنا شۇ دەرىزىدىن،
كېلىۋاتامدۇ-يوق؟ - دېدى.
كاھىيا تۇرغان ئورنىدا مىدىرلايمۇ قويماي جاۋاب بەردى:
- ئۈچ سائەتتىن ئىلگىرى كېلەلمەيدۇ سوتچى ئەپەندىم. ئۇ

يەر بەك ئۇزاق!
بۇنى ئاڭلىغان سوتچى كاھىياغا:
- ھۇ يالغانچى كازاپ! ئۈزۈكنى ئالمىغان بولساڭ، كەشتانى
دەرىخنىڭ يىراقتا ئىكەنلىكىنى قانداق بىلسەن؟ سەن
پەيغەمبىرىمىزنىڭ:

«ئەي ئىنسانلار، ھەرگىز يالغان گەپ قىلماڭلار. چۈنكى
يالغان بىلەن ئىمان بىر يەردە تۇرمايدۇ»

" يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا كَذَبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ مُجَانِبٌ لِلْإِيمَانِ "

رواه أحمد.

دېگەنلىكىنى بىلمەمسەن؟ - دەپ ۋاقىرىدى ۋە ئۇنىڭغا ئېغىر
جازا بەردى.

ئەكس سادا

شاكىچىك رەمىزى ئېتىزلىقتا ئىشلەۋاتقان دادىسىغا تاماق ئاپىرىپ بەرگىلى كېتىۋاتاتتى. ئۇزاققا ئېگىزلىكنىڭ پەستىكى قىيا تەرىپىدە بىر قارا چىكىت كۆردى. بۇ بىر بالا بولسا كېرەك دەپ ئويلىغاچ تاشقا قاراپ: «ھەي!!!» دەپ ۋاقىرىدى.

ئېگىزلىكتىكى قىيالاردىنمۇ «ھەي!!!» دېگەن ئاۋاز كەلدى. رەمىزى بۇنىڭ بىر ئەكس سادا ئىكەنلىكىنى بىلمىگەنلىكى ئۈچۈن، قىيالىقلارنىڭ ئارقىسىغا مۆكۈنىۋالغان بىر بالا مەن بىلەن قېرىشىۋاتىدۇ دەپ ئويلاپ:

- كەلسەم، ئەدىۋىڭنى ئويدان بېرىپ قويىمەن! - دەپ توۋلىدى.

ئوخشاش ئاۋازدىن جاۋاب كەلدى:

- كەلسەم، ئەدىۋىڭنى ئويدان بېرىپ قويىمەن!
قاتتىق ئاچچىقى كەلگەن رەمىزى پۈتۈن كۈچى بىلەن ۋاقىرىدى:

- چىقە مەيدانغا، قورقۇنچاق!

يەنە ئوخشاش جاۋابنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئېگىزلىككە قاراپ يۈگرەشكە باشلىدى. ھېرىپ كەتكەن ئىدى. ئېگىزلىكنىڭ باغرىدا ھېچكىمنى كۆرەلمىگەندىن كېيىن، پوچى بالىنى بىرەر يەرگە مۆكۈنىۋالغان بولۇشى مۇمكىن دەپ ئويلىدى. ئېگىزلىككە ياماشتى. بۇ ئەسنادا ئاغزىغا نېمە كەلسە شۇنى سۆزلىدى. ئۇنى بىر تېپىۋالسا، قانداق قىلىدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئەمما قورقۇنچاق بالا ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىشقا جۈرئەت قىلالمايۋاتاتتى.

بۇ ئىش ئۇنى خېلى ئۇزۇن ھايال قىلغانلىقى ئۈچۈن،
دادىسىنىڭ قورسىقىنىڭ بەك ئېچىپ كەتكەنلىكىنى ئويلاپ،
بالىنى ئىزدەشتىن ۋاز كەچتى.

ئېتىزلىققا بارغاندا دادىسىغا دەپ بەردى.

دادىسى ئۇنىڭغا مۇنداق بىر ئەقلىيە سۆزنى ئېيتتى:

«خالىغىنىنى سۆزلىگەن كىشى خالىمىغىنىنى ئاڭلايدۇ.»

ئەگەر رەمىزى پەيغەمبىرىمىزنىڭ شۇ ھەدىسى-شەرىفىنى
بىلگەن بولسا ئىدى، ئۇنداق قىلمىغان بولاتتى.

«ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقان كىشى ياخشى
سۆز سۆزلىسۇن ياكى جىم تۇرسۇن!...»

"مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ"

رواه البخاري.

نان

بىر سوغۇق قىش كۈنى ئىدى. ھەسەن ناۋايخاندىن نان ئېلىپ ئۆيىگە قايتىپ كېتىۋاتاتتى. بىر تېرە بىر سۆڭەك بولۇپ قالغان بىر ئورۇق لالما ئىتنىڭ يالۋۇرغاندەك ئاۋاز چىقىرىپ سېۋەتتىكى نانلارغا قاراۋاتقانلىغىنى كۆردى.

بىچارە ھايۋاننىڭ ھالىغا ھەسەننىڭ ئىچى ئاغرىدى. «ناننىڭ بىرىنى ئىمتقا بەرسەم، ئانام ئاچچىقلايدۇ» دېدى. كېيىن يەنە نېمە بولسا بولسۇن دەپ ئويلاپ، سېۋىتىنى قارىنىڭ ئۈستىگە قويدى. ناندىن بىرنى ئېلىپ، ئىتنىڭ ئالدىدا ئۇشتۇپ بېرىشكە باشلىدى.

ناۋايخاندىن كېلىۋاتقان بىر ئادەم ھەسەننىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ قالغان ئىدى. ئۆزىنىڭ خالتىسىدىكى ناندىن بىرنى ھەسەننىڭ سېۋىتىگە قويۇپ قويدى.

ھەسەن ئۆيىگە كەلگەندە سېۋىتىدىكى نانلارنىڭ ئازلاپ قالمىغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى.

كەڭرە ھەسەن پەيغەمبىرىمىز ئېيتقان بۇ ھەدىسنى بىلگەن بولسا ئىدى، بۇ ئەھۋالنى ئۆزىچە چۈشىنىپ بولاتتى.

«سەدىقە مالنى كېمەيتمەيدۇ.»

"مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ" رواه مسلم.

پىخسۇق

ئېھساننىڭ بىر پىخسۇق تاغىسى بار ئىدى. مېلىنى ئىشلەتمەيتتى
ھەمدە ئىشلەتكۈزمەيتتى. بۇ سەۋەپتىن ئۇنى ھېچ بىر ئادەم ياخشى
كۆرمەيتتى. بۇ پىخسۇق ئادەم:

«ئىنساننىڭ مال-مۈلكى قولىنىڭ ئاستىدا بولۇشى كېرەك» دەپ، پۈتۈن مال-مۈلكىنى ئالتۇنغا ئايلاندۇردى. بۇ ئالتۇنلارنى كۆتۈرۈپ، باغچىنىڭ بىر يېرىگە كۆمدى. ئوتتۇرا ھېساپ بىلەن ھەر كۈنى ئالتۇنلارنى ئورنىدىن ئېلىپ ساناپ، يەنە توپراققا كۆمەتتى.

بىر كۈنى ئالتۇنلارنى كۆمۈپ قويغان يەردىن تاپالمىدى. ئوغرىلانغانلىقى مەلۇم بولدى. بۇ پىخسىق ئادەم چاچلىرىنى يولۇپ يىغلاشقا باشلىدى.

ئىھسان بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، تاغىسىغا: - تاغا، بىكاردىن بىكار يىغلىما، ئۇ ئالتۇنلار ئەسلىدە سېنىڭ ئەمەس ئىدى. ئەگەر سېنىڭ بولسا ئىدى، ئۇنى توپراققا كۆممەي ئۇنىڭدىن پايدىلانغان بولاتتىڭ. - دېدى. پىخسىقلىقتىن ئاللاھقا سېغىنغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق ئادەملەر ھەققىدە مۇنداق دېگەن:

«پىخسىق ئادەم ئاللاھتىن، جەننەتتىن ۋە ئىنسانلاردىن يىراقتۇر.»

"الْبَحِيلُ بَعِيدٌ مِنَ اللَّهِ بَعِيدٌ مِنَ الْجَنَّةِ بَعِيدٌ مِنَ النَّاسِ" رواه الترمذی.

ئاياغ

قىشنىڭ قەھرىتان سوغۇقى ئۆزىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى. سادى ناھايىتى ئۇششىدى. چۈنكى يىرتىق ئايىغىدىن سۇ ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ يىلى ئائىلىسىنىڭ يوقسۇل بولۇشىنى تۇنجى قېتىم ھېس قىلىپ، كۆڭلى يېرىم بولدى. «ياخشى بىر كىيىم، قېلىن بىر پەلتو ۋە مەزمۇت بىر ئاياق ئالغۇچىلىك پۇلىمىز بولغان بولسا، نېمە دېگەن ياخشى بولاتتى - ھە!» دەپ ئۆز ئۆزىگە پىچىرلىدى.

بىر كۈنى قولىدىكى سومكا بىلەن مەكتەپتىن ئۆيگە قايتىپ كېلىۋاتاتتى. چوڭ مەسجىدنىڭ يېنىغا كەلگەن ۋاقىتتا ناماز ئەسىرگە ئەزان ئوقۇلۇشقا باشلىدى. سادى مەسجىد تە جامائەت بىلەن ناماز ئوقۇشنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. دەرھال مەسجىد ھويلىسىغا كىردى. تاھارەت ئېلىش ئۈچۈن تۇرپىنىڭ يېنىغا كەلدى. سومكىسىنى ئۇرۇندۇقنىڭ ئۈستىگە قويۇپ، يەڭلىرىنى تۈردى.

كۆپ قىسمى ئۇنىڭغا تونۇش بولغان مۇسۇلمانلار تۇرپىنىڭ يېنىدا تاھارەت ئېلىۋاتاتتى.

سادى بىر تۇرپىنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ، ئايىغىنى سالدى. ياپىيىقى يەنە پاسكىنا بولغان ئىدى. يىرتىق ئايىغىنى غەزەپ بىلەن يەرگە ئاتتى. دەل بۇ ۋاقىتتا يېنىدا تاھارەت ئالغان بىر ئادەمنىڭ بىر پۇتىنى يۇيۇپلا ئورنىدىن تۇرغانلىقىنى كۆردى. بىچارە ئادەمنىڭ يەنە بىر پۇتى يوق ئىدى.

سادى ياخشى بىر
ئايىغىم يوق دەپ كۆڭلى
يېرىم بولغانلىقىدىن خىجىل
بولدى. بىر پۇتى بولمىغان
بۇ ئادەمنىڭ بەلكى بىر
نەچچە ئاياق ئالدىغان
پۇلىسى بولۇشى مۇمكىن
ئىدى. ئەمما پۇل بىلەن
ھەممە نەرسىنى سېتىۋالغىلى
بولمايتتى.

سادى نامازدىن كېيىن
قولتى تېخىمۇ ئېگىز
كۆتۈرۈپ دوتى قىلىشقا
باشلىدى. ئۇ كۈنى
ئاللاھتائالاغا ئۆزىگە ساغلام
بىر پۇت ئاتا قىلغانلىقى
ئۈچۈن رەھمەت ئېيتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەقتىكى شۇ سۆزى نېمە
دېگەن گۈزەلدۇر:

«قانائەتكار بولغىن. بۇنداق قىلغان ۋاقتىڭدا ئەڭ ياخشى
شۇكۇر قىلغان بولسىن.»

"وَكُنْ قَنَعًا تَكُنْ أَشْكَرَ النَّاسِ" رواه ابن ماجه.

ئاپتوموبىل

ھېكمەت ئەلاچى بىر ئوقۇغۇچى ئىدى، ئۆيىدىن خىلى يىراق بولغان بىر ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتاتتى. مەكتەپكە ھەر كۈنى ئاپتوبۇس بىلەن بېرىپ كېلەتتى. ھېكمەتنىڭ ھەر خىل قىزىقىش ۋە خىياللىرى بار ئىدى. مەكتەپكە بېرىپ-كېلىش جەريانىدا يولدا كۆرگەن ماشىنا ماركىلىرىنى ئاداشلىرىغا دۇدۇقماستىن ئېيتىپ بېرەلەيتتى. ئەمما ئۆزىنىڭ بىر ماشىنىسى يوقلۇقىغا ئىچى پۇشاتتى. ھېكمەت ئەدەپلىك بىر بالا بولغانلىقى ئۈچۈن كۆڭلى يېرىملىقىنى ئاتا-ئانىسىغا بىلدۈرمەيتتى. چۈنكى دادىسى ئاددى بىر خىزمەتچى بولۇپ، تۆت كىشىلىك ئائىلىنىڭ تۇرمۇش ئېھتىياجىنى ناھايىتى زور قامداۋاتاتتى. ئۇنىڭدىن ماشىنا ئىستەش توغرا ئەمەس ئىدى. تۇرمۇشنى قامداش ئۈچۈن مىدىرلاپ تۇرۇۋاتقان بىر ئىنساندىن ئەمەلگە ئاشمايدىغان بىر ئارزۇنى تەلەپ قىلىش ئەخلاقسىزلىق بولاتتى.

ئۆزى بىلەن بىر مەھەللىدە ئولتۇرىدىغان ۋە بىر مەكتەپتە ئوقۇيدىغان ئەھمەد ئىسىملىك بىر ئادىشنىڭ مەكتەپكە پىيادە بېرىپ كېلىشىگە ھەيران قالاتتى.

بىر كۈنى يامغۇر يېغىۋاتاتتى. ھېكمەت بەزى ئاداشلىرى بىلەن ئاپتوبۇس ساقلاۋاتاتتى. ئەھمەدنىڭ يامغۇرغا قارىماي، يېنىدىن تىزلىكتە ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇنىڭغا:

- ئاپتوبۇس كېلىش ئالدىدا، بىكارغا ھۆل بولۇپ كەتمە!

دەپ ۋاقىرىدى.

ئەھمەد:

- بىر يەرگە بارىمەن، رەھمەت ساڭا! - دەپ يولنى داۋام قىلدى.

بۇ ۋەقە بىر نەچچە قېتىم تەكرارلانغاندا، ھېكمەت ئادىشىنىڭ نېمە ئۈچۈن ئاپتوبۇسقا چىقمايدىغانلىقىغا ھەيران قالدى. بىر كۈنى بۇ مەسلىنى ئانىسىغا ئېيتتى.

ھېكمەتنىڭ ئانىسى ئەھمەدنىڭ ئائىلىسىنى ياخشى بىلەتتى. بىر نەچچە يىل ئىلگىرى ئەھمەدنىڭ دادىسى ۋاپات بولۇپ، ئانىسى ئالتە بالا بىلەن قالغان ئىدى. بىچارە ئانا ئۆيلەردە كىشىلەرنىڭ كىر-قاتلىرىنى يۇيۇپ، تازىلىقنى قىلىپ، بالىلىرىنىڭ تۇرمۇشىنى ئاران قامداۋاتاتتى. ئەھمەدنىڭ ئاپتوبۇسقا چىقالماسلىقى پۇلىسىنىڭ يوقلۇقىدىن ئىدى.

ھېكمەت بۇنى ئاڭلاپ كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولدى. ماشىنىمىز يوق دەپ ئىچى پۇشقانلىقىغا خىجىل بولدى. ئەھۋالى ئۆزىدەك ياخشى ئەمەس، بېشىنى تىقىدىغان ئۆيى يوق، قارىتىنى تويغۇرۇش ئۈچۈن تىرىشىپ تۇرۇۋاتقان مىڭلارچە ئىنسانلار بىلەن بىر شەھەردە ياشاۋاتقانلىقىنى ئويلىدى، ھەر تۈرلۈك نېمەت ئاتا قىلغان ئاللاھقا شۈكۈر قىلدى.

ماشىنىمىز يوق دەپ ئىچى پۇشقان ھېكمەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىنى ئاڭلىغان بولسا ئىدى، ھەر ھالدا كۆڭلى يېرىم بولمىغان بولاتتى:

«ئۆزەڭلاردىن يۇقىرىدىكىلەرگە قارىماي، تۆۋەندىكىلەرگە قاراڭلار.»

"انظُرُوا إِلَى مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ"

رواه مسلم.

دۇمان

بۇرۇنقى زاماندا ھاتەم ئىسىملىك ناھايىتى باي ۋە ناھايىتى مەرت بىر ئادەم ئۆتكەن ئىكەن. ئوتلاقلىرىدا ناھايىتى كۆپ مال - چارۋىلىرى بار بولۇپ، مېلىنى باشقىلارغا بېرىشتىن خۇشاللىق ھېس قىلىدىكەن. بۇ ئادەمنىڭ دۇمان ئىسىملىك قاپقارا بىر ئېتى بار ئىكەن. دۇمان ئوخشىشى تېپىلمايدىغان شۇنداق بىر ئات ئىكەنكى، ھەر يەردە ئۇنىڭ شامالداك چېپىشى، بۇركۇتتەك ئۇچۇشى تىللارغا داستان بولغان ئىكەن. ھاتەم بۇ ئاتنى كۆز قارچۇغىدەك ياخشى كۆرۈپ، ئۇنى ھېچ بىر تەرسىگە تېگىشمەيدىكەن.

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھاتەمنىڭ مەرتلىكى ۋە ئېتىنىڭ گۈزەللىكى پادىشاھنىڭ قۇلقىغا قەدەر يېتىپ بېرىپتۇ. پادىشاھ باش ۋەزىرىنى يېنىغا چاقىرىپ:

- ھاتەمنىڭ مەرتلىكىنى سىناپ باقاي دەۋاتىمەن. دۇماننى مەن ئۈچۈن تەلەپ قىلغىن، بېرىش - بەرمەسلىكىنى بىر سىناپ باقايلى. - دەپتۇ.

پادىشاھنىڭ ئادەملىرى ئەتىسى يولغا چىقىپتۇ. قاتتىق يامغۇر يېغىۋاتقان بىر كېچىدە ھاتەمنىڭ يېزىسىغا كېلىپ، ئۆيىدە مېھمان بولۇپتۇ.

ھاتەم ئۇلارنى قىزغىن قارشى ئاپتۇ. ئادەملىرىگە تاماق تەييارلاشنى بۇيرۇپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن داستىخان سېلىنىپ، كاۋاپلار بېيىلىپتۇ. كېيىن مېھمانلار ئەڭ ياخشى ياتاقلىرىدا قاتتىق ئۇيغۇغا غەرق بوپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەن پادىشاھنىڭ ئادەملىرى كېلىش سەۋەبىنى ئېيتقاندا ھاتەم قاتتىق كۆڭلى يېرىم بولۇپ:

- ئاپلا! پادشاھىمنىڭ بۇيرۇقىنى كاشكى، كەلەن
ھامان ئېيتقان بولساڭلار، سىلەرنىڭ ئات گۆشىنى ياخشى
كۆرۈدىغانلىقىڭلارنى بىلىمەن. تۈنۈگۈن ئاشام ھاۋا يامغۇرلۇق
بولغانلىقى ئۈچۈن سىلەرگە ئىكرام قىلىش ئۈچۈن دۇماندىن باشقا
كېسىدىغان مال تاپالمىدىم. - دەيتۇ.

ھاتەمنىڭ مەرتلىكى ئىككى ئۆچكە تەلەپ قىلغانغا بىر قۇتان
قوي بەرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەرتلىكىگە نېمىدىگەن
ئوخشايدۇ-ھە!

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەرتلىكنىڭ ناھايىتى ياخشى بىر
خۇي ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن:

«مەرت ئادەم ئاللاھقا، ئىنسانلارغا ۋە جەننەتكە يېقىن، ئەمما
جەھەننەمدىن يىراقتۇر.»

"السَّخِيُّ قَرِيبٌ مِّنَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْجَنَّةِ قَرِيبٌ مِّنَ النَّاسِ
بَعِيدٌ مِّنَ النَّارِ" رواه الترمذی.

كېسەك

بورۇنقى زاماندا خاس مۇرات ئىسىملىك بىر پېقىر ئادەم ئۆتكەن ئىكەن. بۇ ئادەمنىڭ ناماز ۋە ئىبادەتلىرى ياخشى ئىكەن، بىر كۈنى ئۆيىنىڭ تېمىنى رېمونت قىلىۋاتقاندا بىر كېسەك نوکچە ئالتۇن تېپىۋاپتۇ. خۇشاللىقىدىن نېمە قىلىشنى بىلمەي قاپتۇ.

«ئەمدى پېقىرلىقتىن قۇتۇلدۇم، ئۆزەمگە گۈزەل بىر داچا سالدۇرۇپ، ئاستىغا ئاق مەرمەر تاش ياتقۇزاي، ھەر بىر ئېغىز ئۆيىنى سۈپەتلىك ئۆي جاھازىلىرى بىلەن بىزەي. باغچىدا رەڭگارەڭ گۈل-چېچەك ۋە ھەر خىل مېۋە كۆچەتلىرى بولسۇن، بۇ كۆچەتلەردە دۇنيادىكى ئەڭ گۈزەل قۇشلار سايرىسۇن» دەپ خىيال قىپتۇ. ئۇ كېچىسى بۇ خىياللارنى قىلىپ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ئەتىسى داچىغا ئالدىغان خىزمەتچى ۋە ئاشپەزلەرنى خىيال قىلىپتۇ.

كېيىنكى كۈنى باشقا خىياللارنى قىلىپتۇ. خىيال قىلغانسىرى يېپەك-ئىچمەك، ناماز ئوقۇش، ھەتتا بەرگەن نېمەتلەر ئۈچۈن ئاللاھقا شۈكۈر قىلىشقا ۋاقىت چىقىرالمىپتۇ.

يەنە بىر كۈنى خاس مۇرات كاللىسىدا مىڭ بىر تۈرلۈك خىيال بىلەن شەھەرنىڭ سىرتىدا ئايلىنىۋاتقاندا مازارلىقنىڭ يېنىدا كېسەك قويۇۋاتقان بىر ئادەمنى كۆرۈپتۇ.

بۇ ئادەم كەتمەن ۋە گۈرجەك بىلەن توپىنى ئۇيۇپ ئالغان توپراققا سۇ ۋە سامان ئارلاشتۇرۇپ خىش قېلىپىدا كېسەك قويۇۋاتقان ئىكەن.

كېسەك قويۇۋاتقان ئادەم مازارلىق توپرىقىدىن قويۇلغان كېسەكنىڭ مەزمۇت بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. خاس مۇرات بۇ گەپنى ئاڭلاپ، يۈزىگە بىر تەستەك يېگەن ئادەمدەك بولۇپ كېتىپتۇ. ئۆزىنى ئەيىپلەپ:

«ھەي ئەقىلسىز ئادەم، بىر كۈنى سېنىڭ توپرىقىڭدىنمۇ كېسەك قويىلىدۇ. قولۇڭغا بىر نوکچە ئالتۇن كېلىشى بىلەن خىياللاغا پېتىپ كەتتىڭ، ناماز، دۇئانى ئونۇتتۇڭ. ھالبۇكى، ھايات سەندىن ھەر كۈنى بىر نەرسىلەر كۈتىدۇ. ئۆلۈمگە قەدەممۇ قەدەم يېقىنلىشىۋاتسەن. بۇ خىيالپەرەسلىكنى تاشلىغىن. ئاللاھ بەرگەن بۇ پۇرسەتنىڭ قىممىتىنى بىلگىن. پۇلۇڭنى جاپىدا ئىشلەت، پۇلۇڭنى ئۇچۇرۇپ خامان سوقما» دەپ ئۆز ئۆزىگە پىچىرلاپتۇ.

ئۇ ۋاقىتتا ناماز پىشىنغا ئەزان ئوقۇلۇشقا باشلاپتۇ. خاس مۇرات ياخشى ئىشلارنى قىلىشنى ئويلاپ، كۆڭۈل خۇشاللىقىدا مەسجىدكە قاراپ يول ئاپتۇ. ئەگەر خاس مۇرات پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىنى بىلگەن بولسا ئىدى، بۇنداق بېھۋەدە خىياللارغا چۆكۈپ كەتمىگەن بولاتتى:

«ئۇھۇد تېغىدەك ئالتۇنۇم بولسا، قەرزىمدىن ئارتۇقىنىڭ يېنىمدا ئۈچ كۈندىن ئارتۇق تۇرۇشنى خالىمايتتىم.»

"لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ أَحَدِ ذَهَبًا مَا يَسْرُنِي أَنْ لَا يَمُرَّ عَلَيَّ ثَلَاثٌ وَعِنْدِي مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا شَيْءٌ أَرْضِدُهُ لِدَيْنٍ" رواه البخاري.

مېھمان

ھەمىزى باغچىدا ئويناۋېتىپ ئاق ساقاللىق بىر ئادەمنى كۆرۈپتۇ.
بۇ ئادەم ئاستا مېڭىۋاتقان ئىكەن. ئاق ساقاللىق ئادەم شېرىن
مېھمانخانىسىنىڭ باغچە ئىشىكىنىڭ يېنىدا دەم ئېلىش ئۈچۈن بىر
ئاز تۇرۇپ، ھەمىزىگە:

- بالام! بۇ مېھمانخانىدا بىر كېچە قالسام بۇلامدۇ؟ - دەپ
سورايتۇ.

ھەمىزى كۈلۈپ كېتىپ:

- تاغا، بۇ يەر مېھمانخانا ئەمەس. - دەپتۇ. ئاقساقاللىق
ئادەم:

- بۇ يەر مېھمانخانا بولمىسا قاندىق يەر؟ - دەپ سورايتۇ.
ھەمىزى:

- بۇ يەر بىزنىڭ ئۆيىمىز. - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

- شۇنداقمۇ؟ ئۇنداق بولسا بۇ ئۆينى كىم سالغان؟ - دەپ
سورايتۇ. ھەمىزى:

- بوۋام. - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئاقساقاللىق ئادەم:

- بوۋاڭدىن كېيىن بۇ يەر كىمگە قالغان؟ - دەپ سورايتۇ.
ھەمىزى:

- دادامغا. - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

- ئۇنىڭدىن كېيىن كىمگە قالدۇ؟ - دەپ سورايتۇ. ھەمىزى:

- ھەر ھالدا ماڭا قالدۇ. - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئاقساقاللىق ئادەم ھەمىزىنىڭ يۈزىگە كۈلۈمسىرەپ قارىغاندىن
كېيىن ئۇنىڭغا:

- بۇ ئۆيىنىڭ ئىگىلىرى داۋاملىق بۇ ئۆيىنى باشقىسىغا بەرگىنىگە قارىغاندا ھەممىڭلار مېھمان ھېسابلىنىسىلەر ئوغلۇم. - دەپ ئاستا مېڭىپ كېتىپتۇ.

مەكتەپتە دەرس باشلانغان ۋاقىتتا دىن مەدەنىيىتى دەرسىدە دىققەتنى تارتىدىغان ئەسلىمىلەر سۆزلەنگەن چاغدا ھەمىزى بۇ ۋەقەنى بايان قىلىپ بېرىپتۇ. بەزى بالىلار ئاق ساقاللىق ئادەمنىڭ سۆزلىرىنى ئەھمىيەتسىز دەپ قارىغاندا، ئوقۇتقۇچى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىنى خاتىرىلىتىپتۇ:

«مېنىڭ دۇنيا بىلەن بولغان ئالاقەم دەرەخ ئاستىدا ئارام ئالغاندىن كېيىن يولنى داۋاملاشتۇرغان يولوچىغا ئوخشايدۇ.»

"مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَاكِبٍ اسْتَقَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا"
رواه الترمذي.

ئوتۇنچى

مۇسا ئەلەيھىسسالام زامانىدا بىر پېقىر ئوتۇنچى بار ئىكەن،
تاغدىن ئوتۇن تىرىپ، بۇ ئوتۇنلارنى ئۆشنىسىگە ئارتىپ شەھەرگە
ئەكىلىپ ساتقان پۇل بىلەن تۇرمۇشىنى قامدايدىكەن. ئوتۇنچى بۇ
جاپالىق ئىشتىن پەقەت زارلانمايدىكەن. ئەمما ئۆزىگە ئوخشاش
ئوتۇنچىلىق قىلىدىغان بىر قوشنىسىنىڭ ئوتۇننى ئېشىكىگە
ئارتىپ ئەكىلىشىگە چىدىمايدىكەن.
پېقىر ئوتۇنچى بىر كۈنى ھەزرىتى مۇسانىڭ يېنىغا كېلىپ:

- ئوتۇن يۈدۈۋېرىپ، بېلىم زەخمىلەندى. راھەت ۋە خاتىرجەملىك دېگەن نەرسىنى ھاياتىدا كۆرۈپ باقمىدىم. ئۆتۈنۈپ قالاي، رەببىڭنىڭ ھۇزۇرىغا بارغان ۋاقتىڭدا مېنىڭ ھالىمنى يەتكۈزگىن، ئوتۇن توشۇش ئۈچۈن ماڭا بىر ئېشەك بەرسۇن. - دەپ دەردىنى ئېيتىپتۇ.

مۇسا ئەلەيھىسسالام ئاللاھتائالانىڭ ھۇزۇرىغا بارغاندا ئوتۇنچىنىڭ تەلىۋىنى ئېيتىپتۇ.

ئاللاھتائالا:

- ئۇ بەندەمدە كۆرەلمەسلىك كېسىلى بار. بۇ كېسەلدىن قۇتۇلمىغان مۇددەتكىچە راھەتكە ئېرىشەلمەيدۇ. ئوھەممىدىن ئاۋۋال باشقىلارغا ھەسەت قىلىشتىن يىراق تۇرسۇن. بۇ چىدىماس بەندەمنىڭ ئوتۇنچى قوشنىسىنىڭ ئېشىكى كېسەل بولۇپ قالدى. ئۇنىڭغا قوشنىسىنىڭ ئېشىكىنىڭ ساقىيىشى ئۈچۈن دۇئا قىلىشنى ئېيتقىن. قوشنىسىنىڭ ئېشىكى ساقايغاندا ئۇنىڭغا بىر ئېشەك بېرىمەن. - دەپتۇ.

- ھەزرىتى مۇسا پېقىر ئوتۇنچىغا ئاللاھتائالانىڭ بۇ تەكلىۋىنى يەتكۈزگەندە، ئادەمنىڭ ھەسەتخورلۇقى كۈچىيىپ:

- قوشنامنىڭ ئېشىكىنىڭ ساقىيىشى ئۈچۈن دۇئا قىلالمايمەن. مەن ھالىمدىن رازىمەن. ئاللاھتائالادىن ئېشەك تەلەپ قىلالمايمەن. مۇمكىن بولسا، قوشنامنىڭ ئېشىكى ساقايمىسۇن. - دەپتۇ.

ھەسەتخورلۇق ھەقىقەتەن بىر كېسەللىكتۇر. ئۇنىڭغا مۇپتىلا بولغان ئادەمنىڭ بەختلىك بولۇشى مۇمكىن ئەمەستۇر. پېقىر ئوتۇنچىغا بېلىدە ئوتۇن توشۇشقا قارىغاندا ھەسەتخورلۇقى ئۇنى بەكرەك ئازاپلاپ، راھەت يۈزى كۆرسەتمىگەنلىكى بىر ھەقىقەتتۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقىقەتنى تېمىدىگەن گۈزەل ئىپادىلەپ بەرگەن - ھە!

«ھەسەتخورلۇق قىلماڭلار. ئۆتىنىڭ ئۆتۈنى كۆيدۈرگىنىدەك،
ھەسەتخورلۇقمۇ سائۇپلىق ئىشلارنى بىكار قىلىۋېتىدۇ.»

"إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ"

رواه أبو داود.

قانلىق تىغ

ئۇ كۈنى سودا-سېتىقنى قادىر قىلماقچى ئىدى. قادىر سەھەر تۇرۇپ بازارغا باردى. قاسساپ دۈكىنىدىن جىگەر ئالدى. ئالغان ھەر نەرسىنى سومكىسىغا قويدى. تۆمۈر-تەستەك ساتىدىغان دۈكاندىن ئالغان تىغنىڭ جىگەر خالتىسىنى تېشىۋاتىدىغانلىقى پەقەت ئەقلىگە كەلمىگەن ئىدى. ئۆتكۈر ئۇچلۇق تىغنى سومكىدىن چىقاردى. ئۈستىدىكى قانلارنى يۇيۇش ئۈچۈن دەرۋازىنىڭ يېنىدا قويدى. قايتىپ كەلگەن ۋاقتىدا جىگەر پۇرىقى پۇراپ كەلگەن بىر مۈشۈكنىڭ تىغنى يالاۋاتقانلىقىنى كۆردى.

قارىسا تىغقا چاپلىشىپ قالغان قان ئازلاشنىڭ ئورنىغا تېخىمۇ كۆپىيىشكە باشلىدى. مۈشۈك كۆپىيىۋاتقان قاننى ئىشتىھا بىلەن يالاۋەردى.

قادىر ئەھۋالنىڭ ماھىيىتىنى كۆرۈپ، بىچارە مۈشۈككە ئىچى ئاغرىدى. ئۇنى «پوش، پوش» دەپ قوغلىۋەتتى.

مۈشۈك رىزىقىغا توسالغۇ بولغان ئادەمگە ھومىيىپ قارىدى. مۈشۈك قانلىق تىغنىڭ تىلىنى كېسىۋەتكەنلىكىنى، ئىشتىھا بىلەن ئۆزىنىڭ قېنىنى ئۆزى يالىغانلىقىنى بىلمىدى.

قادىر بولۇپ-ئۆتكەن ئىشلارنى دادىسىغا ئېيتىپ بەرگەن ۋاقتىدا دادىسى كۈلۈمسىرەپ:

- ئوغلۇم! بەزى ئادەملەر خۇددى مۈشۈككە ئوخشايدۇ. قىلغان ئەسكىلىكنىڭ ئۆزىگە زىيان سالىدىغانلىقىنى ئويلىمايدۇ. ئەسكىلىكنى توسۇپ قالاي دېگەن ۋاقىتتا خۇددى مۈشۈككە

ئوخشاش ساڭا قارشى چىقىدۇ. - دېدى. قادىر بۇ گەپنى ئاڭلاپ:

- ئۇلارنىڭ ئەسكىلىكىگە توسالغۇ بولماسلىق كېرەك. ئۇلار قىلغان ئەسكىلىكنى ئۆزى بىلسۇن. - دېيىشى بىلەن دادىسى:
- ئۇلارنىڭ ئەسكىلىكى بىلەن كارىمىز بولماسلىق بىزگە ياراشمايدۇ. بىزنىڭ ۋەزىپىمىز ئىنسانلارنى يامان يوللاردىن ۋاز كەچتۈرۈشتۇر. بۇنداق قىلغان ۋاقىتتا ئۇلارغا ھەمدە جەمئىيەتكە تۆھپە قوشقان بولىمىز. - دېدى. ئاخىرىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىنى ئوقۇپ بەردى:

«بىر يامان ئىشنى كۆرگەن بىر ئادەم ئۇ ئىشنى ئالدى بىلەن قولىدا توسىشى، ئۇنىڭغا كۈچى يەتمىسە تىلى بىلەن توسۇشى، ئۇنىڭغىمۇ كۈچى يەتمىسە قەلبىدە نارازى بولۇشى كېرەك.»

"مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ يَدَهُ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ" رواه مسلم.

ئىس

مەمەت تاغا ئايالى بىلەن ئېتىزلىقتا ئورما ئۇرۇۋاتاتتى. كىچىك بالىسى بىلەن ئىتتى قاراباش ئېتىزلىقنىڭ قىرېدىكى دەرەخنىڭ ئاستىدا ئۇخلاۋاتاتتى.

ئۇلار ئارام ئالايلى دەپ دەرەخنىڭ يېنىغا كەلگەندە ناھايىتى دەھشەتلىك بىر مەنزىرىنى كۆردى. بالىسى بۆشۈكتە تەتۈر يېتىپ، مىدىرلىمايتتى. قاراباش بولسا قانغا مىلىنىپ كەتكەن ئىدى.

مەمەت تاغا ھۇشنى يوقۇتۇپ قويدى. قاراباشنى بوۋاقنى پارچىلىدى دەپ ئويلاپ، قولىدىكى ئوغاق بىلەن ئۇنىڭ بېشىغا ئۇردى. بىچارە قاراباش يەرگە يىقىلىپ ئۆلدى.

مەمەتكە ئايالى بوۋاقنىڭ ساقلىقىنى، بىخارامان ئۇخلاۋاتقانلىقىنى ئېيتقاندا ئۇ ھاڭۋېقىپ قالدى. ئالدى تەرەپتە بىر يىلاننىڭ جانسىز يېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، قاراباشنىڭ ئۇنىڭ بىلەن بوغۇشقاندا يارىلانغانلىقى، بالىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزۇپ قالغانلىقىنى چۈشەندى ۋە چوڭقۇر قايغۇغا ياتتى.

مەمەت تاغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىگە قاراپ ھەرىكەت قىلغان بولسا، نەقەدەر توغرا قىلغان بولاتتى. ھە!

«ئېھتىياتلىق ھەرىكەت قىلىش ئالاھىتى، ئالدىراغچىلۇق قىلىش شەيتاندىندۇر.»

"الْأَنَاءَةُ مِنَ اللَّهِ وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ" رِوَاہُ التِّرْمِذِيِّ.

سېرىق كالا

ئائىشە خانىم بېغىغا پۇرچاق تېرىغان ئىدى. ھاۋا ياخشى بولغانلىقى ئۈچۈن پۇرچاقلار قىسقا ۋاقىت ئىچىدە بىخلاندى. ئائىشە خانىم بىر كۈنى قورقۇنچلۇق مۆرەپ كەتكەن كالا ئاۋازىنى ئاڭلاپ سىرتقا يۈگۈردى. قارىسا قوشنىسىنىڭ سېرىق كالىسى باغغا كىرىپ، بىخلىنىپ ئۆسۈۋاتقان پۇرچاقلارنى دەسسەپ مېچىۋاتقان ئىكەن.

ئائىشە خانىم قىلغان ئەمگىكىنىڭ زايى بولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ قېتىپلا قالدى. سېرىق كالا بويىدا لەيپەڭشىپ تۇرغان ئاغامچا بىلەن ئېغىلنىڭ ئالدىدا مۆرەپ كەتتى. ئائىشە خانىم

ئاچچىقىنى باسالماي قولغا بىر كالتەك ئېلىپ كالىنىڭ ئالدىغا كەلدى.

بۇ ۋاقىتتا قوشنىسى يۈگرەپ كېلىپ، كۆڭلى يېرىم ھالدا:
- بىچارىنىڭ مۇزىيى تۈنۈگۈن ئۆلۈپ كەتكەن ئىدى.
ئەتىگەندىن بېرى ئۈچ قېتىم ئاغامچىنى ئۈزۈۋېتىپ، مۇزىيىنى ئىزدەۋاتىدۇ. - دېدى.

ئائىشە خانىم بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ قولىدىكى كالتەكنى يەرگە قويدى. يېنىدىكى سېرىق كالىنىڭ ئازاپلىق كۆزلىرىگە قاراپ، بېشىنى سىلاپ:

- دېمەككى، بۇمۇ مۇزىيىنى ئويلايدىكەن - دە، - دېدى.
مىجىلىپ كەتكەن پۇرچاقلىرىنى ئۈنۈپ كەتتى.

ئائىشە خانىمنىڭ بۇ گۈزەل ھەرىكىتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ ھەدىسىگە ئۇيغۇن ئەمەسمۇ؟!

«ئاللاھتىن قورقۇڭلار، بۇ تىلىسىز ھايۋانلارنى قىيىنماڭلار.»

"اتَّقُوا اللَّهَ فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ الْمُعْجَمَةِ" رواه أبو داود.

مەنبە

- قۇشلار: نەسائى، «ئىمامەت» 48.
تىكەن: تىرمىزى، «بىرر» 16.
پەلتو: بۇخارى، «ساۋم» 56.
ئەينەك: ئەبۇ داۋۇد، «ئەدەپ» 49.
غاددار: بۇخارى، «مەزالىم» 3.
جىن-ئالۋاستى: مۇسلىم، «زىكىر» 38.
جەننەتتىكى خوشنا: مۇسلىم، «زىكىر» 38.
چىش ئاغرىقى دورىسى: مۇسلىم، «ئىمان» 164.
پورتال: تىرمىزى، «بىرر» 27.
زەھەر: تىرمىزى، «بىرر» 27.
كەمەر: تىرمىزى، «بىرر» 58.
ئاچچىقلىنىش: بۇخارى، «ئەدەپ» 76.
بەسلىشىش: مۇسلىم، «جەننەت» 64.
ئالتۇنلار: مۇسلىم، «ئىمان» 147.
ئوغرى: بۇخارى، «ھۇدۇد» 7.
لوقما: ئىبنى ئەبۇ شەيبە، «ئەل مۇسەننەۋى» (ھوت) VI، 164.
پۇل: مۇسلىم، «بىرر» 5.
ۋاستىچى: تىرمىزى، «ئىلىم» 14.
مۆكۈ-مۆكۈلەك: تىرمىزى، «بىرر» 37.
چىدىماس: تىرمىزى، «بىرر» 58.

گىلاس دەرىخى: تىرمىزى، «زۇھد» 27.

ئوغۇل: مۇسلىم، «ئېتىكاف» 25.

ئوغلاق: ئەھمەت بىن ھەنبەل، «مۇسئەد» 20، 164، 206، II.

مەرىپەتلىك بالا: ئىبنى ماجە، «ئەدەب» 1.

سۇلياۋ قاچا: تىرمىزى، «بىرر» 3.

قەلەم: بۇخارى، «ئەدەب» 69.

پالغانچى: مۇسلىم، «بىرر» 103.

كەشتانى دەرىخى: ئەھمەت بىن ھەنبەل، «مۇسئەد» 5، 1.

ئەكس سادا: بۇخارى، «ئەدەب» 31.

نان: مۇسلىم، «بىرر» 69.

پىخسىق: تىرمىزى، «بىرر» 40.

ئايلاق: ئىبنى ماجە، «زۇھد» 24.

ئاپتوموبىل: مۇسلىم، «زۇھد» 24.

دۇمان: تىرمىزى، «بىرر» 40.

كېسەك: بۇخارى، «ئىستىكرار» 3.

مېھمان: تىرمىزى، «زۇھد» 44.

ئوتۇنچى: ئەبۇ داۋۇد، «ئەدەب» 44.

قانلىق تىغ: مۇسلىم، «ئىمان» 49.

ئىت: تىرمىزى، «بىرر» 66.

سېرىق كالا: ئەبۇ داۋۇد، «جىھاد» 44.